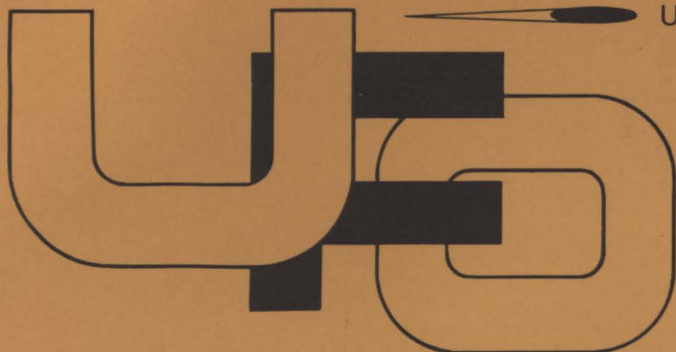

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 1 1978

INFORMATION

ISSN 0346-3540

Förväntningarna växer inför Sverige-premiären på 100-miljonersfilmen **Närkontakt av tredje graden**. Kommer Columbia Pictures storsatsning på verklighetsnära och underhållande UFO-film att bli den injektion som behövs för UFO-intresset i landet? Se sidan 12!

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen, Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 n./år.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunngård, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:
Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:
Olle Ohman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattsson, Lars Nilsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld, Svante Löfgren.

Ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-information:
Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår.

Innehållsförteckning:

Ledare: Teknik och andlig kraft måste gå hand i hand	3
Ny landning på samma plats som 1969	4
Tystnadens zon	9
President Carter beordrar UFU-forskning	10
Spansk generallöjtnant lättar på UFO-sekretessen	11
Närkontakt av tredje graden	12
Polis såg klart upplyst UFO	17
Bermudatriangeln	17
Inte första gången UFO:n attackerar militärplan	18
NORAD-chefer medger UFO-observationer	19
Hänt se'n sist	20
UFO-landning vid Hönefoss i Norge	22
1978 års riksstämma	24

Ovanstående jackmärke har tagits fram av centralgruppen. Det är tillverkat i acetatsiden med gult och blått tryck. Diametern är 80 millimeter.

Genom att det är självhäftande är det även lämpligt för annat än kläder.

Jackmärket med UFO-Sveriges emblem säljs till ett självkostnadspris av 6 kronor styck. 5 stycken kostar 28 kronor och 10 stycken kostar 53 kronor.

Det kan beställas genom att beloppet för önskat antal inbetalas till postgirokonto 74 51 90—9 Köpings UFO-förening.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1, 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Utställningsmaterial

UFO-Nyköping Tvärvetenskaplig Förening har i ordningställt ett komplett utställningspaket för montering på ca tio utställningsskärmar på bibliotek etc. Materialet levereras i plastfickor med åskådliga monteringsanvisningar.

Rekommenderad utställningstid är två veckor och lämpligen kan centralgruppens stillfilm också visas i samband med utställningen.

Hyreskostnaden för utställningen är 75 kronor för rekommenderad period. Tag kontakt med bibliotekarie eller kulturnämnd för hjälp såväl praktiskt som ekonomiskt för genomförandet av en utställning på Din ort.

Vidare finns en utställning "UFO-konst 77" bestående av oljemålningar täckande minst fyra utställningsskärmar. Dessa har målats av den kände jämtländske konstnären Ambjörn.

För vidare information tag i god tid kontakt med Carl-Anton Mattsson, Ö.Bergsgatan 17, 611 00 Nyköping. Telefon 0155/104 82 efter kl. 19.

Teknik och andlig kraft måste gå hand i hand för att skapa en ny värld

Äntligen! skulle man vilja utbrista – äntligen något som kan liknas vid ett genombrott för ufologin i Sverige! Förväntningarna är stora inför årets film "Närkontakt av tredje graden". Skall genom den förståelsen för UFO-problematiken fördjupas och skall människor i allmänhet förstå, att vi som sysslar med UFO har något värdefullt att förmedla dem? Ja, vi får väl vänta och se. Tålmod är en vara som vi ufologer under årens lopp fått lära oss att ha i lager.

Många belackare ställer frågan: Om vi nu erkänner att UFO:s verkligen existerar, vad händer sedan? Vart vill ni egentligen komma? Det gemensamma svaret borde rimligen kunna bli: Vad vi vill är en bättre värld. Vi hyser en önskan om ett välstånd som skall omfatta alla människor och som skall nå dem genom upplysning och kunskap om det bästa i livet, dess innersta kärna. Detta synsätt behöver inte nödvändigtvis vara religiöst betingat. Mitt och den svenska ufologins mål är förståelse människor emellan. Jag har sett ufologin som en gemensam nämnare för människor med skilda uppfattningar och yrken. Och jag tror fortfarande, att UFO kommer att spela den rollen även i framtiden.

Vår tids människor måste börja omvärdera och modifiera sin världsåskådning. Vi måste alla söka förstå varför vi lever, vilken meningen är med vår existens, varifrån vi kommer och vart vi är på väg. Härvidlag kan vårt vetande på UFO-området komma till nytta.

Religionerna strävar efter att leda människorna och styra deras andliga utveckling, men budskapet är ofta så diffust formulerat att de flesta inte kan nås av det och inte får något grepp om det. Ofta missuppfattas lärorna av dem som anammar dem och resultatet blir exempelvis fanatism eller feltolkningar, som också ger livet självt en skev inriktning.

Tolkningarna är i sanning icke identiska, varför man med säkerhet kan påstå att det yttersta sanningen inte är nådd.

Vetenskapen, som för många blivit religion, har också sina försök till tolkningar av livet. Den vill se allt i rationalismens ljus med detaljerna laboratoriemässigt prövade och experimentellt bevisade. Den utgår från att ingenting kan existera som ligger utanför människans sinnen och fattningsförmåga. Resonemanget avslöjar sig genom sin otroliga andliga fattigdom.

Själv skulle jag vilja formulera min egen tro på följande sätt:

Någon gång under tidernas lopp har besökare som kommit från andra världar tagit kontakt med vår jord. Av jordens bebyggare blev de på grund av sin överlägsna teknik och höga andliga utveckling betraktade som gudar och änglar. Människorna började i sitt oförstånd att tillbe dem och försökte efterlikna dem på alla tänkbara områden.

I stället för att söka i verklig mening förstå dessa besökares väsen fortsatte människorna att tillbe dem, vilket helt är i linje med religionens bud. Kan-ske är de religiösa rörelserna rädda för att gå miste om både medlemmar och pengar, ty något motiv måste dock ligga bakom denna önskan att hålla människorna i okunnighet om vad som i själva verket hände i forntiden.

Teknikerna å andra sidan hakar sig envist fast vid att något sådant omöjligt kan ha hänt, eftersom det skulle strida mot kända fysikaliska lagar. Man varken kan eller vill förstå att det finns andliga krafter, som är väl så starka och påtagliga som dem man känner från fysiken.

Nej - tiden borde nu vara inne för alla krafter att förena sig med varandra! Att acceptera varandra! Tekniken borde kunna gå hand i hand med de andliga och psykiska krafter som finns för att bygga en bättre och vettigare tillvaro. Kan människan åstadkomma något sådant, då har hon också en rejäl chans att till slut lyckas som social varelse och släkte.

Om vi inte kan utföra den bedriften bör vi hålla dörren öppen för hjälp utifrån. Även om den hjälpen skulle komma från besökare från rymden! Gott Nytt År önskar

Jonzon

Ny landning på samma plats som 1969:

Närkontakt av tredje graden med tre humanoider i Ångermanland

SAMMANSTÄLLNING AV CARL-ANTON MATTSON OCH THORVALD BERTHELTSEN

Ungefär en mil norr om Trehörningsjö i nordöstra Ångermanland ligger en länkstation för TV och radio ute i ödemarken.

Berget heter Hemliden, ca fyra mil norr om Örn-sköldsvik, och har ett utmärkt radioläge. Och det var för att nå goda kortvågsförbindelser, som 35-årige Kurt Nilsson befann sig på denna ensliga plats, där han överraskades av tre humanoider den 18 oktober 1977.

Fallet är unikt, eftersom länkstationsföreståndare Kjell Näslund råkade ut för en liknande händelse för nio år sedan - på exakt samma plats!

Reinhold Carleby från vår lokalgrupp i Sollefteå har gjort en platsundersökning och intervjuat Kurt Nilsson, som berättar följande om sin skrämmande upplevelse:

- Det var tisdagen den 18 oktober 1977. Vid 18.30-tiden for jag ut med bilen för att köra radio. Jag är privatradioinnehavare och har alltså en kortvågssändare för 27 MHz-bandet monterad i bilen.

- Det var "skip", när jag provade radion nere i Trehörningsjö. (Anm. "skip": Radiovågorna på denna frekvens studsar, eller reflekteras ibland mot ett skikt i jonosfären - och det är bäddat för långdistansförbindelser). Det gick inget vidare och jag körde därför upp mot länkstationen på Hemliden för att få bättre kontakter.

Under färden ditupp hade jag kontakt med en radiokollega i Domsjö, men när jag hade 400 meter kvar till bergets topp fick jag en massa kraftiga radiostörningar och förbindelsen blev dålig. Vi uppträthöll emellertid fortsatt radiokontakt och diskuterade, varför han hörde mig så dåligt, medan jag kunde höra honom mycket bra. Det brukar i vanliga fall gå lika bra i båda riktningarna.

- Jag stod parkerad bredvid den stora TV-masten och förbindelsen hade blivit så dålig att vi fick avbryta kontakten. Klockan var då 20.00.

- Plötsligt fångades min blick av ett ljusblåliknande föremål, som avtecknade sig mot en kulle nere i en svacka. Jag studerade det förstrött och upptäckte då, att det var en sorts kupolförsedd maskin. Jag hade svårt att uppskatta storleken, men skulle tippa att den var några meter i diameter. Det var också norrsken den här kvällen, men detta var någonting helt annorlunda.

- Vad som ytterligare fick mig intresserad av fenomenet var att det framför farkosten stod tre "rymdklädda" figurer!

- Jag hade dem snett till vänster framför mig och på ett avstånd av drygt 100 meter. De tre varelserna var ungefär en meter långa och gråaktiga till färgen. De syntes mycket tydligt i det ljus som maskinen av-

gav. Jag blev så överraskad, att jag slutligen tände billjuset för att kunna se dem ändå bättre - men då blev allt svart och varken farkost eller varelser kunde ses.

- Jag satt där som fastnaglad och tittade ditåt i ungefär en minut. Då började det lysa på platsen igen och jag såg allt som tidigare. Nu var jag verkligen rädd och startade bilen för att fly därifrån.

- Jag kom bara femtio meter med bilen för där, halvvägs ute på vägen, stod de tre varelserna, eller tre likadana som tidigare. Jag fick den uppfattningen att de var på väg över körbanan. Inte heller vet jag om jag själv stannade bilen eller om de gjorde det.

- Den varelse som stod i mitten hade en sak i händerna som liknade en spade (se skiss) eller en snöspade. Han vände sedan denna skålformade grej helt om så att den konvexa sidan riktades mot mig. Samtidigt som han gjorde detta så slocknade mina strålkastare och bilmotorn dog!

- Innan han vände spaden mot mig hade de båda andra riktat sina blickar mot det här "instrumentet". Dess handtag var T-format och varelsen höll i det med båda händerna hela tiden. Detta gjorde att han fick armarna i kors, när han vred det runt ett halvt varv mot mig.

- Det blev alltså kolsvart och jag såg ingenting och tänkte att "nu är det klippt!" I alla fall så slog jag av ljuskontakten och sedan provade jag att starta motorn igen. Den startade direkt och jag kände en obekvämlig lättnad. Jag lade in backen och backade ett tiotal meter i mörkret. Sedan väntade jag i ungefär två minuter och slog sedan på strålkastarna igen. Allt var borta - hela vägbanan var tom och jag körde hemåt så fort jag kunde.

- På det ställe där jag såg dessa varelser på nära håll, kunde jag inte se platsen, där farkosten befann sig p.g.a. att en bergknalle i terrängen hindrade fri sikt. Jag var ganska rädd, när jag for därifrån och tänkte inte på att kolla något sådant. Maskinen kan alltså fortfarande ha befunnit sig kvar, där jag såg den tidigare.

Följdverkningar

- När jag kommit hem berättade jag för min fru Eva vad som hade hänt. Samtidigt upptäckte vi, att min klocka hade saktat sig. Hemma var klockan 20.50 medan mitt armbandsur visade 20.30.

- Jag är bekant med Kjell Näslund och kände till vad han varit med om 1969, varför jag omedelbart ringde till honom. Han bekräftade att han upplevt något liknande på samma plats - och att han denna kväll, då jag själv sett de tre varelserna, hade haft kraftiga störningar på sin TV.

1. Fotspår avtryck. Fotspår avtryck.
3. Högträn kom mossor som påträffades vid landningsplatsen.
4. Bergknalle.
5. Landningsplats. Krysset är skadad björk.
6. Bil en parkerad vid första observationsstillfället.
7. Bil en backade tillbaka i mörker från 8 till 7.
8. Bil en stoppades. Ljus släcktes motor och ambulans stannade.
9. Övergångsbil för varelser. Här vände en av dem instrumentet.
10. Stor andskärm av trä.

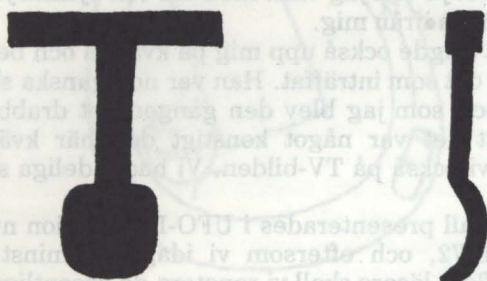

Farkost, ljusblå, skimrande.

Fotavtryck på platsen. Ursprungligen okänt. Storlek som en barnfot. Klacken 4x4 cm. Obs. korset.

Människolikande varelser med instrument.

Instrumentet framifrån och bakifrån.

Instrumentet från sidan.

- När jag sedan kom ut i köket, började vår hund att skälla mot mig. Jag blev förbryllad, eftersom han annars brukar möta mig i dörren och hoppa upp på mig med ett välkomstsprång. Han låg sedan och tryckte i en vrå i köket. Hunden reagerade också konstigt, när han två dar senare var med mig upp till Hemliden. Han gick bara efter mig - nästan i samma fotspår. Annars brukar han springa före och rusa omkring hur som helst.

- I alla fall tyckte Eva att vi tillsammans skulle åka tillbaka för att kolla om de fanns kvar. Det var mörkt och fridfullt däruppe och vi åkte hemåt igen. Jag var fortfarande ganska tagen av det inträffade och när vi fick möte med en annan bil glömde jag att blända av helljuset. Den vände då och körde ifatt oss och det visade sig vara en polisbil. Jag berättade då, varför jag var så förvirrad, att jag inte kommit mig för att blända av.

Märkliga fotavtryck på vägrenen

Vissa personer utanför UFO-Sverige har gjort häftiga utfall och angripit oss för att vi på ett tilltalande sätt illustrerar våra artiklar i UFO-Information. Att vi har omtäckta och skickliga illustratörer väcker ont blod och uppfattas som ett rött skynke. Kritiken går ut på att vi i UFO-Information förvanskar UFO-fallen medelst skickliga teckningar. Våra läsare är inte dummare än att de kan skilja mellan själva textmaterialet och en driven illustration! I detta intressanta fall tar vi därför med en del enklare skisser, som härrör från observatören, som ett komplement.

Vår utredare Reinhold Carleby har besökt landningsplatsen och kan redovisa följande:

"Något" har uppenbarligen varit på platsen. Det står en torr björk på det ställe, där farkosten sågs befinna sig, och på dess stam finns ett skrapmärke så att veden lyser vit, medan den för övrigt är o-skadd. Denna skada sitter 280 cm över marken. Farkosten har inte varit ända nere på marken, utan tillsynes endast nere till den höjd där märket är beläget. De människolika varelserna måste ha kommit ner till markplanet på något okänt sätt.

På platsen hittades två mosshögar av olika art. Den ena sorten växer på landningsplatsen och hade tagits upp av någon okänd ur marken. Ur detta "mossprov" hade "någon" dragit ur ett antal enskilda växter ur mossan. Vidare hittades en annan typ av mossa, ditlagd av okänd anledning. Denna mossart växer inte på landningsplatsen, utan tvärs över vägen, dit varelserna var på väg, när observatören kom körande i sin bil och mötte dem när de skulle korsa vägen. Vi kunde hitta denna växtplats efter över en timmes letande.

Det kunde också konstateras att det fanns fotspår på vägens sidor av följande kategorier:

1) Spår efter tidningsfolk. Med andra ord reporter och fotograf från Örnsköldsviks Allehanda, som varit på platsen tidigare tillsammans med herr Nilsson och hans hund. Hundspår konstaterades därför också.

2) Spår efter herr och fru Nilsson.

3) Spår efter småväxta människor - humanoider. Klacken hade ett kors (se skiss) och foten var kort, bred och starkt rundad. Klacken hade en storlek av 4 x 4 centimeter.

4) Farkostens storlek kunde på plats framräknas tillsammans med observatören och beräknades ha varit mellan 5 och 5,5 meter i diameter.

Var de fler än tre?

Vad hade humanoiderna för ärende att landa på denna plats? Det enda som framkommit är att de tog prover av mossa och de växter som fanns i denna.

Ny landning på samma plats som 1969:

Närkontakt av tredje graden med tre humanoider i Ångermanland

SAMMANSTÄLLNING AV CARL-ANTON MATTSSON OCH THORVALD BJÖR

En av humanoiderna stoppade Nilssons bil med ett spadliknande instrument.

Det konstaterades också att de skrapat av lavar på en björkstam och blottat det underliggande skiktet på stammen - detta på ett träd invid landningsplatsen, men endast en meter över marken. Denna avskrapade trädmossa är spårlost försvunnen och har inte kunnat hittats i området.

Varelserna måste ha förflyttat sig mycket snabbt från den plats där de iaktogs vid första tillfället - vid farkosten - och till den plats på vägen, där de strax efteråt observerades, när de stoppade bilen (se skiss). Detta förutsatt att det rör sig om samma humanoider. De kan t.ex. också ha varit sex och arbetat i två grupper.

Observatören kom fram till att farkosten liksom hängde i luften, att den var tallriksliknande och hade en kupol ovanpå. Själva maskinen utsände ett indirekt ljusblått ljussken, och detta gjorde att varelserna tydligt kunde ses vid denna. Detta ljussken var starkt avgränsat och nådde endast uppskattningsvis fem meter ut från objektet. Utanför denna ljusgräns var det mörkt.

Nilsson förklarar också vid det efterföljande förhöret sitt påstående, att då han tände billjuset för att se dem ännu bättre "... blev allt svart och varken farkost eller varelser kunde ses". Han menar inte att det blev "svart" i ordets rätta bemärkelse. Billjuset fungerade utan anmärkning vid den första iakttagelsen - men han menar att både farkost och varelser försvann ur hans åsyn. Han hörde inte heller något ljud eller kände någon lukt vid iakttagelserna.

Kurt Nilsson beskriver "rymddräkterna" de hade på sig som grå och det material de var gjorda av liknade plast. De hade korta vita stövlar som var tättslutande liksom handskar. Stövlarna såg ut att höra ihop med resten av dräkten, utan skarv och som i ett enda stycke. Deras hjälmar liknade en astronauthjälm med öppning framåt för ögonen.

Kurt Nilsson ger ett trovärdigt och ärligt intryck, slutar Reinhold Carleby.

De två polismännen är från Trehörningsjö och känner Kurt Nilsson. De ger honom alltigenom goda vitsord och säger att han är känd som en sanningsenlig person.

Jättelikt UFO landade på samma plats 1969!

Den 12 mars 1969 fick länkstationsföreståndare Kjell Näslund påhälsning av ett jättelikt UFO på Hemliden. Medan underliga små varelser besökte stationsbyggnaden, svävade farkosten i slutningen intill. Kjell Näslund minns ännu i detalj sin skrämmande upplevelse och han säger:

- Jag vet ju vad jag varit med om och synintrycket kan ingen ta ifrån mig.

- Kurt ringde också upp mig på kvällen och berättade om det som inträffat. Han var nog ganska skärad, precis som jag blev den gången det drabbade mig. Att det var något konstigt den här kvällen märkte vi också på TV-bilden. Vi hade ideliga störningar.

Detta fall presenterades i UFO-Information nummer 6/1972, och eftersom vi idag har minst tio gånger flera läsare skall vi repetera de väsentligaste delarna av Kjell Näslunds berättelse:

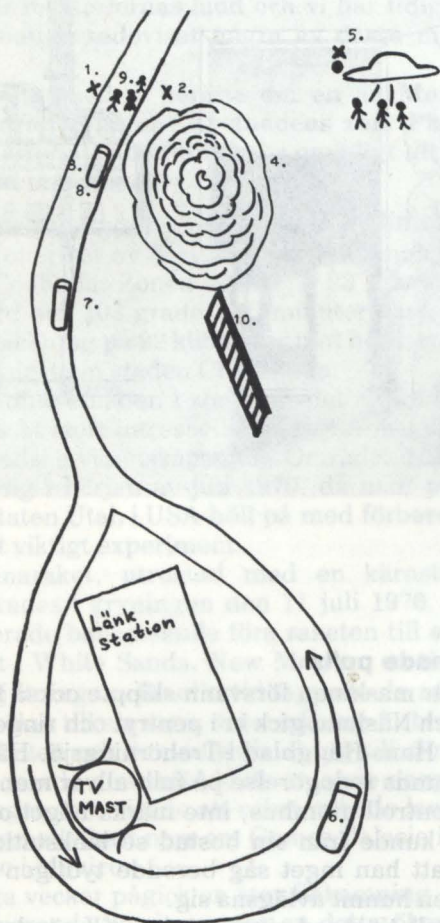
- Det var på kvällen den 12 mars 1969, som jag åkte upp till länkstationen för att börja min tjänstgöring klockan 18.00. När jag kom dit gjorde jag min vanliga rutinkontroll och fann att allt var i sin ordning. Jag satte mig i pentryt för att läsa den kvällstidning jag hade med mig, berättar herr Näslund och fortsätter:

Störningar

- Plötsligt kom larmen in - det ena efter det andra. Jag trodde det var "fading" på gång, så jag kollade och kvitterade larmen. Larmen återkom tre - fyra gånger, ja kanske fler. (Anm.: "Fading" är ett fackuttryck för ovanligt starka variationer i effekten hos en sändare. Kvittera innebär att man stänger av larmklockan och vidtar åtgärder för att avhjälpa felet).

- Vi hade både telefon och TV och allt var formligt rött på larmtablån! Jag gick ut ett ögonblick och konstaterade att det var klart och kallt väder, minus 20 till 25 grader och norrsken. Sedan gick jag in igen

1. Fotspår avtryck. Fotspår avtryck.
3. Härifrån kom mossor som påträffades vid landningsplatsen.
4. Bergknalle.
5. Landningsplats. Krysset är skadad björk.
6. Bilen parkerad vid första observationstillfället.
7. Bilen backade tillbaka i mörker från 8 till 7.
8. Bilen stoppades, ljus släcktes, motor och armbandsur stannade.
9. Övergångsställe för varelser. Här vände en av dem instrumentet.
10. Stor snöskärm av trä.

och varskodde sändarvakten på Sundsvallsstationen att jag hade störningar.

- Jag vet inte säkert hur länge de här larmen pågick, men omkring klockan 18.30 var det som om någon sade till mig "Nu skall du gå ut!" Det var som om jag fick en impuls på något vis ...

En fantastisk syn

Näslund gick fram till dörren, öppnade den och tittade ut. Där möttes han av en fantastisk syn. Ungefär 15 meter från stationsbyggnaden, i en kalhuggen dalsänka med enstaka träd och lägre vegetation, låg en jättelik farkost. Han uppskattade farkostens diameter till 150 meter och den fyllde upp svackan nedanför sändarbyggnaden.

Farkostens yttersta del låg alldeles i nivå med markplanet utanför stationen. I denna del kunde Näslund se en tunnel in i föremålet. I tunneln lyste det med ett ljus gråblått sken, medan farkosten i övrigt lyste med ett grått dimliknande sken.

Vittnet, Kurt Nilsson, framför den sten som farkosten sågs hänga över.

Underliga varelser "flöt" in i länkstationen

Bredvid farkosten och inne i tunneln kunde Näslund se ett tiotal "individer", som han beskriver på följande sätt:

- De var som lådor som man sprayat med något. De liknade moln utan fasta konturer och liksom "flöt" fram ovanför marken. Uppskattningsvis var de 130 till 135 centimeter långa och 30 till 40 centimeter i omkrets.

Tunneln i farkosten liknade, enligt observatören, en tredimensionell film, och han berättar:

- Det var ett "djup" i den som man inte kunde blicka in igenom. I tunnelöppningen flöt tre - fyra "sockerlådsgubbar" fram.

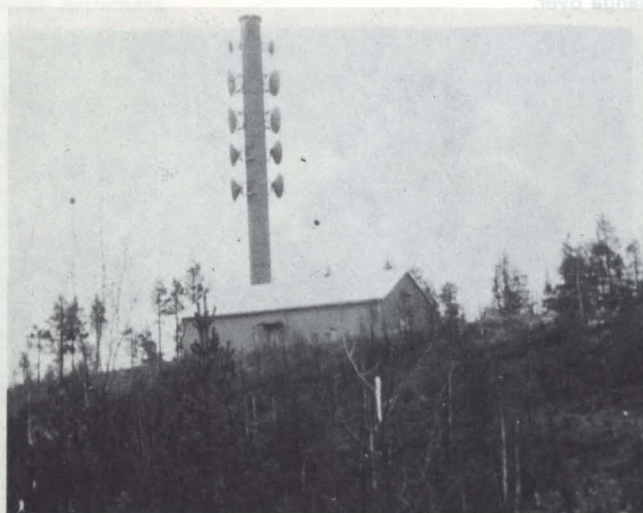
Telepatiska intryck

Näslunds första tanke var att försöka nå telefonen för att varsko polisen om det inträffade. Han skulle gå in igen, då han upptäckte att han inte förmådde göra detta.

- Det var bara en känsla jag fick, att här skulle jag stå och hålla upp dörren åt dem. Jag kom inte ur fläcken. Jag fick bara stå där och bevittna allt!

- Det var 7 till 8 varelser som flöt in i länkstationen och de passerade mig på bara några decimeters avstånd. Jag försökte röra vid dem, men det gick inte - någon kraft höll mig tillbaka.

Länkstationen på Hemliden.

- Jag fick en underlig förnimmelse av att det fanns varelser inne i det fyrkantiga höljet, och att de ville skydda sig på detta sätt. Samtidigt kom en känsla över mig, att jag skulle vara lugn, eftersom de inte var farliga.

De lådliknande varelserna rörde sig inte särskilt fort, utan flöt fram i ungefär samma takt som då en människa går. De åstadkom ingen egenrörelse och saknade armar och ben. Näslund kunde inte höra något ljud då de "gick", inte heller märkte han någon ovanlig lukt.

Susade som ett ställverk

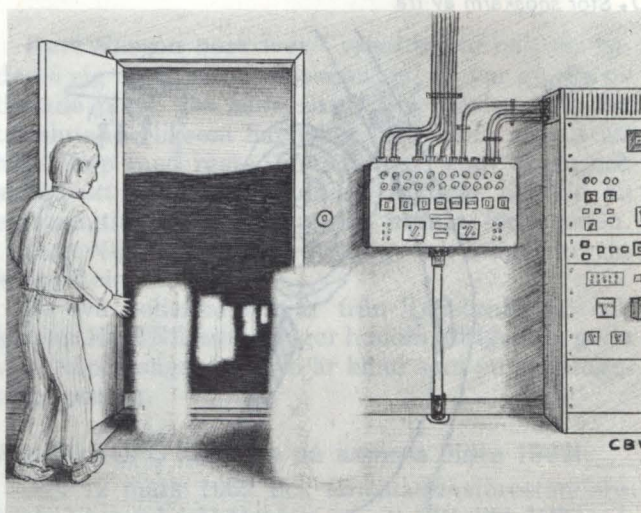
Observatören uppskattar farkostens höjd till mellan fem och sex meter. Nedre delen av objektet kunde han inte se, eftersom denna skymdes i dalsänkan nedanför stationen. Farkostens konturer var lika dimmiga som de lådliknande varelsernas.

- Det lyste från farkosten, som då det dallrar i luften av värme som frigörs i en kall omgivning. Den susade som ett ställverk och det var det enda ljud jag hörde, berättar herr Näslund och fortsätter:

- Jag var så påverkad av de där varelserna att jag inte hade någon fri vilja. Jag kände det som om jag blev styrd av dessa individer och uppskattningsvis uppehöll de sig där mellan fem och tio minuter.

Innan farkosten avlägsnade sig, slöt sig tunneln i maskinens spets sedan de lådliknande varelserna sugits in i själva tunneln. Därefter susade den iväg i nordlig riktning mot Vännäs och Näslund kunde följa den ett stycke med blicken.

Den 12 mars fick länkstationsföreståndare Kjell Näslund påhälsning av små underliga lådformade varelser som inspekterade länkstationen.

Larmade polis

När maskinen försvann släppte också förlamningen och Näslund gick in i pentryt och ringde till polisman Hans Häggblad i Trehörningsjö. Häggblad tog Näslunds redogörelse på fullt allvar men kunde, vid en kontroll utomhus, inte märka något osedvanligt. Han kunde från sin bostad se länkstationens mast och att han inget såg berodde tydligen på att farkosten hunnit avlägsna sig.

Kjell Näslund ringde också till sändarstationen i Sundsvall, men där skrattade man bara åt hans redogörelse, och han säger:

- Alla undrade om jag var nykter. Jag vill därför betona att jag var både nykter och i psykisk balans, och inte heller var jag trött. Någon närmare förklaring på vad jag såg har jag inte. Det bara var så.

Efteråt kunde konstateras att farkosten inte lämnat några avtryck i skarsnön i sänkan. Den hade tydligen svävat parallellt med den övre marknivån. Nivåskillnaden är 15 meter och det är ganska brant i slutningen.

Det enda fysiska spåret av denna landning år 1969 var att en tall, som stack upp över den i övrigt sparsamma vegetationen av små lövträd, hade fått sin övre del av kronan avskuren. Den var ca tre tum tjock i toppen och var avbruten på samma höjd som marknivån utanför stationsbyggnaden.

Illustrationer: Chris B. Vos

Tystnadens zon

Mexico är mysteriernas land och vi har tidigare i UFO-Information redovisat några av dessa mysterier.

Denna gång skall vi berätta om en av Mexicos mest förbluffande gåtor - Tystnadens zon. Platsen kallas så, därför att det därifrån är omöjligt att sända och mottaga radiovågor.

Tystnadens zon ligger söder om staden Jimenez i ett område omgivet av delstaterna Chihuahua, Durango och Coahuila. Zonen ligger på 23 grader, 40 minuter nord och 103 grader, 45 minuter väst. Den har en utsträckning på 22 kilometer mot nord, ca 300 kilometer sydost om staden Chihuahua.

Utöver radiotystnaden i zonen är det andra fenomen som väckt stort intresse bland såväl mexikanska som utländska vetenskapsmän. Området drog intresset till sig i början av juli 1970, då man på en atombas i staten Utah i USA höll på med förberedelserna till ett viktigt experiment.

En Athenaraket, utrustad med en kärnstridsspets, avfyrades i gryningen den 11 juli 1970. Den programmerade banan skulle föra raketerna till experimentfältet i White Sands, New Mexico, en timma efter uppskjutningen. Emellertid tappade de ansvariga för försöket till sin stora överraskning förbindelsen med roboten och den anlände aldrig till slutmålet. Ytterst oroad genomförde de en serie noggranna beräkningar som visade att raketerna hade landat i ett område omedelbart norr om Gomez Palacio i staten Durango i Mexico.

I åtskilliga veckor pågick en stor finkamning, som omfattade varenda kvadratmeter av detta ökenområde. Den 2 augusti återfanns raketerna i en krater nära byn Ceballos och en grupp tekniker från USA bärade resterna av Athenaraketen.

Därmed var inte denna märklige händelse ur världen. Frågan varför roboten kom ur kurs fanns fortfarande kvar. Varför flög den mot, och föll ned i tystnadens zon? Är det inte otroligt, att amerikansk teknologi, som kan landsätta människor på månen 400.000 km härifrån, skulle tillåta att en raket som Athenan gjorde en kursavvikelse på 1.200 km? Var det en oförutsedd felfunktion, eller var det "främmande inblandning" som fick den att störta i tystnadens zon?

Händelsen fick Werner von Braun att resa till platsen. Vad var det som speciellt väckte hans nyfikenhet? Resultatet av alla undersökningar blev att Athenafallet hänfördes till ett av de otaliga fenomen som äger rum i denna zon.

Athenafallet skapade emellertid ett stort intresse för alla de mysterier, som speciellt uppträder i området: Kraftiga ljusfenomen som visar sig nattetid, extraordinär anhopning av meteoriter och fantastis-

ka mutationer av flora och fauna. Detta är några av de gåtor, som kräver en vetenskaplig förklaring.

Kosmiska mutationer?

Dessa märklige händelser har pågått under lång tid. För åtta år sedan vistades en metallurg och kemiingenjör vid namn Harry Augustus de la Pena i området. Han genomförde tekniska undersökningar för att utröna förekomsten av olja, då hans radio tystnade, medan han lyssnade på sändaren i Ceballos. Efter att ha kört en sträcka fungerade radion igen, som om ingenting hänt.

Med anledning av radiomottagarens märklige beteende organiserade de la Pena en expedition till området. En hel del vetenskapsmän deltog, däribland dr Luis Maeda, chef för den antropologiska avdelningen vid kulturcentret i La Laguna. Utrustade med en känslig radiomottagare begav de sig in i området och fenomenet uppträdde på nytt. Mottagaren blev tyst, medan de körde genom området, vilket bekräftade att det var en tyst zon.

De la Penas teori gick ut på, att avbrotten i radiovågorna berodde på en stor koncentration av magnetiskt järn i marken, som liksom skapade en magnetisk virvelström. Denna teori har emellertid inte blivit bekräftad.

Andra undersökningar avslöjar, att vissa arter av fauna och flora i området var helt olika dem som fanns i omgivande trakter. Dessa förvillande skillnader hade heller ingen förklaring.

Man observerade, att sköldpaddor från detta område av Ceballos hade ett oregelbundet mönster av exakta trianglar på skölden, i motsats till det normala mönstret, som består av oregelmässiga fem- och sexkanter.

Områdets tusenfotingar visade en purpurfärgad pigmentation, som var olikartad de normala och floran visade liknande mutationer. Undersökarna kom fram till att dessa fenomen är generella för området.

Resultatet av de experiment som utfördes på Californiauniversitetet var, att Ceballos' sköldpaddor måste klassificeras som en ny art. Emellertid resulterade efterföljande försök i det otroliga: när de "nya arterna" från Ceballos anpassade sig till en miljö utanför tystnadens zon, fick avkomman de normala och karaktäristiska teckningarna på skölden. Experterna lanserade en teori, att mutationerna berodde på en onormalt hög energinivå i området, men ingen kunde bli enig om källan till denna kraftiga energinivå. Kom energin från jordens inre eller kom den utifrån världsrymden? De la Pena var av den uppfattningen, att den härrörde från verkningarna av kosmisk strålning.

President Carter beordrar UFO-forskning!

En öppen port till rymden

Andra och mera märkliga gåtor började förbluffa forskarna. Där finns vissa klippor, som är kolsvarta med en mycket skinande struktur. Lokalbefolkningen kallar dessa klippor för guijolaer. Laboratorieprover visar, att guijolaerna innehåller åtskilliga metalliska mineraler. Man kom också fram till att dessa klippor kommer från rymden. Det finns inget stoft på dem och de var inte begravda eller nedborrade i markytan utan låg ovanpå.

Man har också kommit fram till, att tystnadens zon är någon slags öppen dörr till rymden. Området har en anmärkningsvärd hög meteorittäthet, och några av dessa är särskilt intressanta. En av dessa föll ned i byn Allende den 8 februari 1969. Noggranna undersökningar, som företogs av forskare från USA, visade, att materialet i denna meteorit är det äldsta, som någonsin har hittats, eller som man vet existerar i universum. En annan meteorit väckte också stor uppmärksamhet därför att den hade ingraverade tecken på ovansidan. Tecken, som inte kunde ha uppstått på grund av naturliga eller tillfälliga orsaker.

Medan dessa undersökningar pågick observerades en annan meteorit av amerikanska meteorologer vid Cape Kennedy. Meteoriten närmade sig hastigt jorden och var uppenbart på kollisionskurs med en Mariner-rymdsond. Omedelbart före kollisionen vände meteoriten åt sidan för rymdsonden och återtog därefter sin kurs mot jorden. Den gick därefter i kretslopp runt vår planet och då den nådde området vid tystnadens zon, landade den. Denna händelse resulterade i ännu fler spekulationer. Var det verkligen en meteorit, eller var det ett föremål, som styrdes av något intelligent väsen?

Ett annat märkligt fenomen är de bländande ljus, som nattetid iakttas i tystnadens zon. De ser ut som kraftiga bilstrålkastare, men rör sig hastigt upp och ner, och därefter far iväg över slätten. Några observatörer menar, att de härrör från ett stort fordon, som företar utflykter i området, men ingen har någonsin hittat märken eller spår i terrängen.

De gamla i området säger, att dessa ljus är den övernaturliga uppenbarelsen av "den smyckade vagnen". Legenderna om denna har förts vidare genom generationerna. Den handlar om en diligens från kolonialtiden, som förband alla samhällen i området. Enligt folklorn kommer "den smyckade vagnen" tillbaka från det okända för att spöka i området där den brukade färdas.

De la Penas teori om dessa ljus går ut på, att området för miljoner år sedan var ett hav och senare en sjö (Myransjön). Det är därför möjligt, att där finns höga koncentrationer av svavel och fosfor, som i för-

USA:s president Jimmy Carter har nu anmodat den amerikanska rymdflugstyrelsen NASA att sätta igång forskning kring UFO.

Samtidigt tog man den 28 november upp UFO-frågan i Förenta Nationernas politiska utskott. Det var Grenadas premiärminister Eric Gairy som tog initiativet till FN-debatten, och han sade sig ha stöd från många vetenskapsmän.

Gairy, som f.ö. själv har iakttagit ett UFO, vill att FN skall förklara 1978 som ett 'internationellt UFOår'.

Emellertid avböjde FN tillsvidare att lägga ut 75.000 kronor på forskning i UFO-frågan - men i och med detta menar man inte att UFO inte finns. Generalförsamlingens politiska utskott sade bara artig men bestämt nej till förslaget.

bindelse med den höga koncentrationen av magnetism, reagerar och producerar ljusfenomen.

Dr W. Richard Downs från NASA tror, att de märkliga fenomenen i tystnadens zon beror på att jordens rotation har alstrat elektriska virvelströmmar och magnetiska malströmmar i vissa områden på vårt klot. Ett sådant område finns mellan den 26 och 28 breddgraden. Tystnadens zon ligger i anslutning till dessa breddgrader. Vid jordens rotation verkar Ceballos malström som en vacuum pump, som fångar in himlaföremål i sin närhet. Malströmmens inre skulle kunna verka som en tunnel, som ger fritt tillträde för de kosmiska strålar, som anses vara orsaken till de förbluffande mutationerna i tystnadens zon.

Medan nu nämnda undersökningar pågått, har det lanserats många teorier. Det antas, att området vid Ceballos är en ankomstplats för farkoster från rymden, och att området har givit astronauter från yttre rymden en direkt inflygningsled till vår planet.

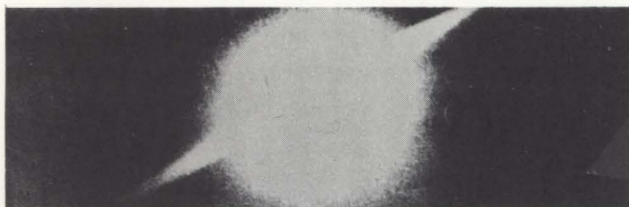
Många frågar sig om de olikfärgade ljus, som har setts flyga omkring i tystnadens zon, verkligen är ett naturligt fenomen. Kanske härrör de från rymdskepp, som stiger ned genom den magnetiska tunneln?

Man har noterat, att de egyptiska städerna Thebe och Luxor, där den moderna civilisationen uppstod, också ligger mellan 26 och 28 breddgraden. Kan det vara möjligt, att en utomjordisk förbindelse genom malströmmen har fört upp mänskligheten från ett primitivt stadium till Egyptens civilisation? Det skulle inte vara överraskande om det uppdagades, att alla gåtorna i tystnadens zon orsakades av varelser från yttre rymden.

Är allt detta möjligt, eller är det blott naturfenomen, som väntar på att bli uppkärlade?

Källa: UFO-Aspekt 3/1977

Spansk generallöjtnant lättar på UFO-sekretessen

Ett av de foton som togs vid Playa del Ingles och som först beslagtogs av den spanska hemliga polisen.

Från A.A. Ovnis i Portugaleta i Spanien har vi fått in följande intressanta uppgifter, som översatts och sammanställts av Juan Manzanares, ordförande i Ludvika UFO-förening.

Den 20 oktober 1976 överlämnade en generallöjtnant i den spanska flygministeriet personligen en tung dossier till den spanske journalisten och UFO-författaren Juan José Bernítez.

Dessa oväntade dokument var inte som många trodde från början en officiell deklaration från de spanska myndigheterna. De är ändå en stor framgång för spansk ufologi. Dossieren med titeln "UFO-Inform" innehåller 78 sidor information om tolv UFO-fall, som militären handlagt. I de flesta UFO-fallen har militär personal varit inblandade vid observationer. Materialet innehåller, utöver rapporter och intervjuer, uppgifter om färgfoton och film, som spanska militärpiloter har tagit. Vidare redovisas radar-kontakter.

Dossieren börjar i Sevilla den 20 mars 1964 och slutar med den observation från Kanarieöarna, som redovisades i UFO-Information nr 1 i år. I dokumentet därifrån har framkommit en del nya detaljer som här redovisas:

Militärt dokument 01-76 B-07 och B-08

Det finns tre viktiga punkter i denna observation, där föremålet iaktogs praktiskt taget över hela arkipelagen från öst till väst: a) Söder om Fuerteventuraön b) Gran Canariaön c) Öarna Teneriffa, La Palma, Gomera och Hierro.

a) I det militära dokumentet redovisas en observation från korvetten "Atrevida", som inte var känd tidigare. Örlogsfartyget befann sig tre nautiska mil och 180 grader från Punta Lantailla, sydost om Fuerteventuraön. Av fartygets personal berättar bl.a. en kapten och en löjtnant:

- Den 22 juni 1976 klockan 21.27 iakttog vi en guldblå ljuskälla, ungefär som en strålkastare, som från land lyfte i vår riktning. Vi trodde först att det rörde sig om landningsstrålkastare från ett flygplan.

- När brännpunkten kom till en höjd av ca 15 till 18 grader stannade den och samtidigt vände ljuset, och vi kunde inte se själva ljuskällan. Den stannade i denna position under ca två minuter, varefter en stor gulblå solring (halo) kunde iakttas under en tid av 40 minuter. Efter två minuter delade sig brännpunkten. En mindre del stannade kvar i mitten av solringen, medan en större började stiga med spiralrörelser för att sedan försvinna.

- Alla dessa rörelser påverkade inte solringformen, som befann sig i samma position hela tiden. Den lyste så starkt, att både hav och land blev upplysta. Vi kom till den slutsatsen, att fenomenet befann sig väldigt nära oss. Föremålet flög de 85 sjömil mellan Fuerteventura och Gran Canaria på tre

minuter och med en beräknad hastighet av 3.060 km/h.

b) Några minuter senare, omkring klockan 21.30 iakttog elva personer föremålet på Gran Canaria. En militär domare utförde undersökningarna och skickade sedan utredningen till det spanska flygministeriet i Madrid.

Vid samma tidpunkt iakttog Francisco Julio Padrón León, tillsammans med två andra vittnen, den ljusblå sfär som redovisades i UFO-Information nr 1. Vi skall inte dra fallet en gång till utan nöjer oss med en del kompletteringar ur de militära dokumenten:

Sfären svävade två meter över marken och på ett avstånd av femtio meter från doktor Padrón. I bilen fanns även chauffören Francisco Estevez och Santiago del Pina, sonen till den sjuka kvinnan man var på väg till. Sfären var stor som "ett tvåvåningshus" och de två varelserna mellan 2,80 till 3 meter långa.

Varelsernas händer beskrevs som fenor, men i den militära rapporten heter det: "På händerna hade de någon sorts vantar i svart färg och vi kunde inte se några fingrar på dessa - det var som fenor".

Vidare framgår det, att trots att sfären verkade växa i storlek så förändrades inte storleken på de båda varelserna eller de tre manöverpanelerna. Totala observationstiden var 20 minuter, varefter farkosten flög mot Teneriffa.

c) Samma objekt som flög mot Teneriffa, eller ett liknande, iaktogs några minuter senare av en mängd människor i staden Puerto de la Cruz. Även besättning och passagerare på den spanska färjan såg föremålet. På öarna La Palma, Gomera och Hierro iakttog tusentals personer objektet, och tidningar och radio blev nerringda.

Foton hemligstämplades

Den militära UFO-dossieren berättar om radar-kontakter och UFO:n som kränkt spansk luftrum, observationer från militärt nattjaktflyg och från ett militärt målskjutningsfält. Även ett passagerarflygplan tillhörigt Iberia råkade ut för UFO under en flygning mellan Palma de Mallorca och Madrid den 25 februari 1969.

Vid observationen över Kanarieöarna lyckades en man, som befann sig mellan Maspalomas och Playa del Ingles ta 36 foton i färg av föremålet. Dagen efter fick militära myndigheter kännedom om fotograferingen och skickade Guardia Civil till mannen och beslagtogs filmen.

Bilderna hemligstämplades fram till denna militära information kom till allmän kännedom och sedan har ett av foton publicerats i "La Gaceta del Norte". Mannen uppger, att det var mycket lätt att ta bilderna, eftersom UFO:t stannade upp några minuter nära kusten.

Närkontakt av tredje graden

AV THORVALD BERTHELSEN

100-miljonersfilmen med ovanstående titel får europapremiär i Stockholm den 24 februari. Genom en förhandsvisning för UFO-Sveriges Centralgrupp kan vi redan nu rescensera filmen. Bl.a. har vi för-senat tidningen, lyft ut material och i sista stund be-rett plats för denna artikel.

Såväl jag själv som en del andra funderar och spe-kulerar över varför UFO-fenomenen manifesterar sig i vår värld. Syftet kan vara att påskynda utveck-lingen - inte bara tekniskt, utan framförallt att acce-lerera vår moraliska och medmänskliga mognad. En rad nya upptäckter, forskningsgrenar och livs-filosofiska yttringar har sin primära grund i UFO-fe-nomenen.

UFO-fenomenen och intelligenserna bakom dessa utgör en påskjutande kraft, som banar väg och för-bereder oss för någonting. Denna kraft tar sig olika uttryck och denna film kan t.ex. vara ett led för att nå dessa syften. Resonemanget kanske är svårt att förstå för en del, men jag skall uttrycka mig mera burdust: Med ett annat UFO-tema, kunde det ha bli-vit en ordinär och dyr spelfilm!

Kanske "någon" hållit sin hand över denna pro-duktion och medverkat till att den blev som den blev... vem vet?

Att filmen kommer att drabbas av Oscarsbelö-ningar torde stå utom allt tvivel!

Filmen är fiction, men bygger på dokumentärt material - välkänt för alla som är något så när insatta i UFO-problematiken. Man skulle kunna gå till ytterligheter och säga att filmen försöker se "runt hörnet": Vad som kan komma att ske... det är det som är fiction!

För ett par år sedan var jag, CAJ och Jan-Ove Sundberg inbjudna till en science-fictionkongress i Stockholm. Vår medverkan gällde en debatt för och emot UFO och bland våra motståndare i panelen fanns Eugen Semitjov och Sam J. Lundwall.

Jag har hållit hundratals UFO-debatter men ald-rig någon sådan! Det var ca 125 åhörare och jag har aldrig mötts av ett sådant främlingskap - en sådan kyla och aversion.

Vi klarade oss bra, men jag har ofta funderat över denna starkt negativa publikreaktion - från en sam-ling människor, som formligen vältrar sig i interga-laktiska rymdfärder, universella krig och kontakter med utomjordiska intelligenser.

Problemet var, att vi kom dit och berättade om existerande science-fiction! Om UFO-besök här och nu! Vi klampade in och förstörde deras fantasi-värld... vi tog ifrån dem deras drömmar, det som låg dem närmast hjärtat... deras verklighetsflykt från vardagens bekymmer. De reagerade som barn, som man tar ifrån deras käraste leksak! Kanske skapar

denna film liknande reaktioner i ena eller andra rikt-ningen?

Den som väntar sig en dokumentärfilm för 100 miljoner kronor kan lägga av läsandet redan här. Övriga hänger med! Filmen "Närkontakt av tredje graden" kommer att bli ett genombrott för ufologin. Det innebär, att folk, som aldrig haft några funde-ringar om UFO, kommer att ställas öga mot öga med problematiken.

Filmen kommer att backas upp med enorm PR, som t.ex. affischer, dekal, en bok m.m. Allt skall bidra till att förändra attityden till UFO - och vi i UFO-Sverige har bara att hänga med och ta tillvara frukterna så gott vi kan. Och här hänger det på Dig käre läsare, medlem och prenumerant: Tala om för alla intresserade, att vi existerar som organisation. Berätta för dem att vi har en medlemstidning som heter UFO-Information, och tala om för dem hur de skall prenumerera!

Har ni ingen UFO-Information att visa fram, då diskussionerna flammar upp, så tala om att de kan beställa ett provexemplar genom att sätta in fem kronor på postgirokonto 8 43 25-0 UFO-Information.

Det börjar med en ljusblxt

Ljusen tonades ned... mängder av namn fyllde filmduken... spänningen steg, när ett kraftigt brum-mande ljud rullade runt, växte sig starkare och star-kare, och sedan exploderade... det börjar med en bländande ljusblxt!

Steven Spielbergs "Närkontakt av tredje graden" är den mest spännande film som någonsin gjorts. "Stjärnornas krig" och "2001 Ett rymdäventyr" är bara småpotatis vid en jämförelse. Förresten finns det ingenting, absolut ingenting, att jämföra denna magnifika film med. "Närkontakt av tredje graden" är närmast som en religiös upplevelse.

Det börjar med en ljusblxt och därefter kastas vi in mitt i kaos... vi kastas in i en sandstorm i den mexikanska öknen. "Är vi först?", skriker en ivrig forskare till några oförstående mexikanska polis-män. "Är vi först?" ... ironin är underförstådd och mångfacetterad. Naturligtvis är de inte först: mexi-kanarna som upptäckte Avengerbombarna var "först". Här står planen från Flight 19, som för-svann i Bermudatriangeln 1945, oskadade och fullt intakta!

Uttrycket "vi är inte först" har länge varit ett nyckelord inom ufologin. Vi är inte först, inte en-samma i universum. Inte det slutliga i teknologi, ve-tenskap, kunskap och visdom. Inte de första - och absolut inte de intelligentaste.

Närkontakt av tredje graden's storslagenhet är kraften, med vilken den avslöjar den idiotiska själv-centreringen med sin första talade mening.

Den topphemliga mottagningskommittén ser moderskeppet landa.

Elkraftbortfall

Vi skall inte här avslöja för mycket - bara piska upp er förväntan lite: Barry Guiler (spelande av Cary Guffey) är en fyraårig pojke som tas med av UFOt, och som snarare fascinerats än skräms av det. Hans mor Jillian (Melinda Dillon) ser det hända, liksom en hel del av hennes lantliga grannar i det lilla samhället i Indiana. Efter första nattens iakttagelser kommer de "troende" ut till ett regelrätt party med sina vänner och grannar, och de följande nätterna väntar de att rymdskeppen skall återkomma. I likhet med lille Barry är ingen egentligen rädd.

UFOna orsakade ett elkraftbortfall, varför Roy Neary (en skägglös Richard Dreyfuss) skickas av sin arbetsgivare, kraftbolaget, för att lokalisera felet. Hans lastbil uppför sig konstigt vid en järnvägsövergång när ett lågtflygande UFO dyker upp bakom honom på motorvägen. Han kommer hem illa solbränd på ena sidan av ansiktet och ett av hans barn utbrister, att han ser ut precis som ett tvåfärgat skrivmaskinsband.

Efter det att iakttagelserna dött ut kallar de militära myndigheterna in stads- och landsortsbefolkningen för tester och utfrågningar. Det är dags för nedstämning enligt känt mönster. Observatörer och vittnen får ungefär lika mycket tilltro av tjänstemännen, som den excentriske gamle mannen, som häv-

dar att upplevelsen liknar den han hade, när han fick syn på Bigfoot för länge sedan.

Men bakom stängda dörrar arbetar myndigheterna frenetiskt med fenomenet, men på en annan nivå. Det är en CIA-liknande multinationell undersökning, som leds av en fransman och denne spelas av den franske regissören Francois Truffaut. De knäcker ett radiomeddelande från UFOna, som tolkas till en order att bege sig till "Devils Tower", ett berg i Wyoming, där de antar att en närkontakt av tredje graden skall äga rum.

Telepatisk platsbeskrivning

De är inte ensamma. Roy och Jillian har också blivit ditkallade, tillsammans med ett antal andra "medelamerikaner", dvs icke vetenskapsmän. De har inte kallats per radio, utan har fått en platsbeskrivning inplanterad i sina minnen under sin UFO-upplevelse. Det är beskrivningen av Devils Tower, som de, oförklarligt, börjar att teckna eller forma i all möjlig material, från raklödder till potatismos. Anfäktelsen växer tills de av en "händelse" ser en nyhetsrapport på TV om evakueringen av invånare från ett område, där en olycka orsakat, att nervgas har förgiftat platsen. Platsen? Devils Tower!

Närkontakt av tredje graden

AV THORVALD BERTHELSEN

Trots myndigheternas extraordinära dubbelspel (armén drogar t.o.m. djur så att de panikslagna och flyende invånarna i området skall tro att de har dödsdats av den icke-existerande gasen) tar sig tolv av de telepatiskt kallade till berget. Två av dem, Roy och Jillian, lyckas till slut ta sig upp till bergstoppen, och sedan...

Filmens sensualitet överväldigar

Extasen i "Närkontakt av tredje graden" kommer att genomtränga dina porer - dess sensualitet kommer att överväldiga dig gradvis. Men, det är mer än det man ser. Man går från biografen med förväntningar, och en inre glädje hänger kvar som minne - ett minne som ingen annan film kan ge.

Tekniskt sett är allt absolut briljant, och vi som själva känner till det mesta om UFOs beteenden och följdverkningar häpnar över exaktheten. Till detta kommer specialeffekterna och framförallt de ljudmässiga av Douglas Trumbull - de är fantastiska!

Dessa ljudmässiga effekter, med en Moog synthesizer, är filmens tema: kommunikationen med ufonauterna sker medelst toner!

Det musikaliska temat är av John Williams, och en melodi som känns igen är "When you wish upon a star" från år 1940. Williams gjorde f.ö. temamusiken till både "Hajen" och "Stjärnornas krig".

Skådespeleriet? Dreyfuss är så bra att det utradar alla bästa prestationer av en skådespelare. Dillon är likaledes utmärkt och spelar nästan skärande mot förväntan och banaliteter i så gott som varje scen. Och fyraåringen Cary? Det har aldrig funnits någonting liknande, som jag kan påminna mig, någonsin, någonstans, på scen eller på film. Hans framträdande är någonting absolut: enkelt, okonstlat, komplett och fängslande.

Ett kosmiskt Watergate

Man kan inte ingjuta i en enkel själ, inte heller i människorna på någon given värld, en gudsmedvetenhet, utan att först klart definiera inte bara kännetecknen för en sådan gudom, utan ännu viktigare - begränsningarna och svagheter hos rasen, över vilken guden eller gudarna härskar. De som överträffar dessa begränsningar uppnår gudsstatus. Våra gudar äger all den makt som vi saknar - och som vi kan förstå att hantera, inte mer.

Det som befinner sig bortom vår intellektuella kapacitet finns inom våra gudars rike. Det som finns bakom deras kapacitet hör till deras gudar o.s.v. ...

Melinda Dillon (som Jillian) och Cary Guffey (som hennes son Barry) i en scen där något extraordinärt håller på att hända utanför deras hem.

I hundratals år har forskare stridit med de gamla gudarna för upprättandet av sin obestrida gudomlighet bland människor. För många har modern forskning faktiskt redan överträffat de gamla gudarna. Forskning och visshet är nästa nivå, nästa plåt för den vanliga medvetenheten att sträva efter.

Vad Steven Spielbergs "Närkontakt av tredje graden" briljant dramatiserar och porträtterar på ett mänskligt sätt, är den redan förberäddade ankomsten av "de nya gudarna", och för dem som tänker längs dessa linjer - kanske själva återuppståndelsen.

Det är det som gör filmen först laddad, sedan extasisk... som att skåda ljuset. Det hemliga greppet i filmen är, när man inser att människorasen är på väg att ta steget upp till nästa nivå. Det är detta frö, som bringar dem som ser den i extas. Vi är alla inne i Vattumannens tidsålder.

"De andra" finns där i filmen: de gamla gudarna - filosoferna, forskarna och deras intelligenta skyddsskär. De hyllar denna nästa nivå, när den nedstiger, neonlik, från en svart natthimmel som de för länge sedan har besegrat. Men det finns en nervkittlande terror dold i extas, och de ledande forskarna har sett till att den inte sprids. Döljandet är in i minsta detalj genomarbetat. En bisarr och realistiskt sammanflätad handling - ett kosmiskt Watergate, som påminner oss om att mörkrets krafter (i detta fall "skyddande" mörker) alltid befinner sig i arbete.

Hopp och förtröstan

Besökarna har signalerat till Jorden under några dagars tid, när filmen börjar. De befinner sig på en plats precis i Månens bana. De skulle ha kunnat komma varsomhelst ifrån. Ingen säger att de är från stjärnorna.

Polls såg klart upp- lyst UFO

Filmens huvudsaklige tekniske rådgivare professor J. Allen Hynek (som i filmen tillfälligt uppenbarar sig vid skådeplatsen för jordens första utomvärldsliga möte) har myntat uttrycket "metajordingar", för att visa att ufonauterna kan vara besökare från en annan tid, andra dimensioner och andra verkligheter, som existerar samtidigt sida vid sida med vår egen värld.

Var de än kommer ifrån, för de med sig en ny medvetenhet - en om helheten hos den mänskliga rasen på den här planeten, dess inneboende enighet och broderskap. Med andra ord de lugnar oss med att vi inte är ensamma i universum, och de ingjuter ett osårbart hopp och förtröstan i medvetandets utveckling.

Tre saker som vetenskapen aldrig skulle kunna ombesörja ges till den mänskliga rasen inom några ögonblick i glansen av deras ovedersägliga olikhet.

Envis okunnighet måste förädlas

Där "2001 Ett rymdäventyr" var en symbolisk religiös triumf, är "Närkontakt av tredje graden" en skiva av livsreligiös triumf. Den dramatiserar exstansen och galenskapen, som kommer att gripa oss alla när och om händelserna som presenteras någonsin inträffar. Eller när, efter det att de har inträffat, de som har förlagsrätten låter oss få del av händelserna.

En del intelligenta människor kommer att hata, avunda eller exploatera allt de kan få ut ur möjligheterna av kontakt med raser från andra världar. Men deras envisa okunnighet måste förädlas. Kanske besökarna kommer att medföra tereapeutiska hologramspelbord till de egensinniga och förvuxna småbarnen?

Allvarlig utforskning av själen måste bokstavligen eftersträvas, om vi inte alla enbart skall bli annonspelare, överklustrade med slogans i en stad, vars befolkning har leviterat till fjärran världar.

Den officiella nedtystningen

Två grundteman dominerar filmen, och detaljerna i huvudtemat - ankomsten av UFO:n - är lika realistiska som temat i den andra huvudhandlingen: den utbredda officiella nedtystningen.

Personligen tror jag dock inte på den s.k. konspirationsteorin - i varje fall förekommer den inte i Sverige. I USA har det däremot satsats miljontals kronor på att sopa UFO-problemet under mattan.

Spielberg var smart som använde Hynek (som - berättas det - fick 100.000 kronor för sina råd). Trots att några händelser verkar fantastiska är nästan allting taget från rapporterade autentiska och verkliga händelser.

Bermudatriangeln

Efter att ha varit myndigheternas vetenskaplige huvudrådgivare i amerikanska flygvapnets "Project Bluebook" i över 13 år, är Hynek väl medveten om, vilka mått och steg myndigheterna är beredda att ta för att hindra sanningen från att spridas. Det var myndigheternas officiella ståndpunkt, efter det att "Bluebook" lagts på hyllan, att det inte fanns någon sanning i UFO-rapporterna, som på ett chockartat sätt tvingade honom ut från hans bekväma tillit på Uncle Sam - för att ställa sakerna tillrätta.

Allt som gäller de UFO:n du ser i filmen, har rapporterats vid mängder av UFO-fall. Rapporter kommer in till Hynek's "Center for UFO Studies", av vilka somliga verkar för otroliga för menige man. De inledande effekterna i film-flapen har rapporterats ständigt fortlöpande i verkligheten i tre decennier. Elavbrott inträffar ofta, och UFO:n har iakttagits i samband med många blackout.

Elektriska apparater "drabbas" i Jillians lugna bostad på landet: skivspelare, TV, radio, och ett dussintal batteridrivna leksaker startar alla på en gång. Roys lastbil ser ut som insidan på en tromb, när allting blir magnetiserat. Bilmotorn dör plötsligt, liksom strålkastare och övrig belysning, när ett UFO svävar över honom. Detta är kanske de oftast rapporterade effekterna vid närobsektioner - de s.k. EM, eller elektromagnetiska effekterna.

Allt känns hemtamt

Hela registret av bieffekter passerar revy (filmens kankanske rekommenderas som ett led i utbildningen av våra fältforskare!) Polisbilarna jagar UFO:n i filmen enligt känt mönster. UFO:n kan också uppföra sig som strålkastarljus, som plötsligt far från ena ändan av horisonten till den andra. De är kända för att leda sina förföljare, som om de leker en "katt och råttalek" med dem.

UFO:n är för det mesta transparenta geometriska egendomligheter i filmen, inte formade som de solida tefat folk har inbillats tro. De förefaller ha utformats utan tanke på aerodynamiken. Istället för att segla genom luften rullar de bara lugnt omkring.

Moderskepp femtio gånger större än spaningsflygplan har rapporterats. Samma gäller de lysande klot som följer efter eller föregår mer rymdskeppslignande föremål. Dessa "eldklot" har fått många att fråga sig, om inte några UFO:n är flygande astralkroppar (se UFO-Information nr 1/1977). Kunde inte det förklara de mystiska klot som följer människor, och formerna som så många UFO:n antar. Varför skulle inte en astral formbar UFO-kropp kunna leka tafatt?

Barn sägs ha blivit fascinerade, medan många vuxna blir uppskrämda. Och bortrövanden, som i fallet med Jillians lilla pojke, har nästan blivit en vardaglighet i den globala rapporteringen.

Molnen som skymmer ankomsten har rapporterats i samband med UFO:n, liksom typerna och färgerna på ljusskenen, deras rörelser runt skeppet etc. Musikaliska ljud - väsentliga för jordens kontakt med ufonauterna i filmen - har också nämnts i UFO-rapporter.

Som det sker med de två huvudrollsinnehavarna, blir ofta visioner inplanterade i observatörerna, liksom fall av skilda former av telepati, och en ökning av den fysiska kraften.

Mystiska helikoptrar

Myndigheternas roll (som tar flera steg framåt i den slutliga mötesscenen) är noggrant representerad: "Spökhelikoptrarna" som flyger in i handlingen är omärkta, oannonserade säkerhetshelikoptrar - sådana underliga rapporter som inte bara associeras med UFO-iakttagelser, utan lika ofta med iakttagelser av t.ex. Bigfoot. Det är bara det att i det senare fallet beskriver folk ofta helikoptrar, som inte kan existera, och vars uppträdande tyder på ett "levande" föremål.

Underrättelseteamet, som genomsöker världen på jakt efter ledtrådar, existerar inte under något officiellt skydd - såvitt vi vet - men dess motsvarighet i verkligheten kan hittas knutna till fria kooperativa försök över hela världen i detta ögonblick!

Varelserna, som vi slutligen ser i de sista scenerna, är de som oftast rapporteras vid verkliga närkontakter av tredje graden. Hittills har majoriteten av dessa besökare verkat vänliga - men ta i trä.

En kylig ton i filmen sammanbinder öppningsscenen med avslutningsscenen, i vilken dussintals bortrövade återvänder. Ett första tecken på att UFO-intelligenserna är redo att förhandla, är "återkomsten" av de fem Avengerbombplanen, som försvann över Bermudatriangeln 1945. De återlämnas i samma goda skick, som de var, när de lämnade sin bas i Florida för 33 år sedan. I den sista scenen återställs alla fem piloterna. De har inte åldrats en dag!

Melindas roll i filmen föregicks av UFO-upplevelse!

I samband med förhandsvisningen i Stockholm fick vi kännedom om att Melinda Dillon haft en egen UFO-upplevelse, som inträffade två veckor innan hon visste någonting om att hon skulle medverka i filmen. Här är ett sammandrag av Melindas berättelse:

ATC-radarkontrollen har fått in ekot av ett UFO på skärmarna. Objektet kan samtidigt iakttas av två olika flygplansbesättningar.

- Jag har haft en UFO-upplevelse! Jag hade ont i ryggen och gick till doktorn, som gav mig en cortisonspruta precis, där ryggen ömmade. Under natten svällde ryggen upp och jag låg där i sängen och grät.

- Jag ringde upp doktorn, eftersom jag trodde att det skett något misstag med injektionen. Fick bara svar från hans automatiska telefonsvarare, varför jag lade mig igen och slumrade till.

- Klockan fyra på morgonen vaknade jag och steg upp. Jag visste inte varför! Jag gick fram till fönstret... och där, över havet, såg jag ett orangefärgat ljussken - inga stjärnor.

- Jag tittade bara på det en lång stund, och det var som om det sade någonting till mig... som, "kom med oss".

- Jag sade bara "nej", inte på något villkor, låt mig vara... ge er iväg!

- Jag berättade det inte för någon. Jag ville bara hålla tyst om det. Det var som om det fanns någonting mellan dem och mig - och det liknade inte något i den här dimensionen, som jag kan förklara.

- Jag kan inte förklara tankar, som kommer för mig och som inte verkade komma från mitt eget huvud... och att jag tänkte tillbaka tankar till dem... och visste att de nådde fram.

- Två veckor senare fick jag den här rollen som Jillian utan att känna till vad den handlade om. Jag kom hem, och där låg det här stora manuskriptet på min yttertrappa!

- Jag var för tillfället arbetslös och bar på mina grönsaker. Tog för givet att det var avsett för Paul Sand, och jag lade det åt sidan.

Polis såg klart upplöst UFO

Lysande UFO:n som flög med en uppskattad hastighet av 19.000 km/tim. förundrade iakttagare i södra Kalifornien - däribland två polismän som fick syn på ett av föremålen under en helikopterpatrullering.

- Det som mest drog uppmärksamheten till sig var den fantastiska accelerationen, sade staten Los Angeles vicesheriff Ray Davis, 39 år.

Måndag natt den 21 mars 1977, fick han och hans medpassagerare Ted Roach, 40 år, syn på ett "ljusken med orange skiftning" - som de först trodde var ett flygplan. Det färdades relativt långsamt över La Mirada i Kalifornien på en höjd av 180 meter, samma höjd som deras helikopter.

- Vi uppskattade båda hastigheten till något mellan 320 till 400 km/tim.", uppgav Roach. Det enda som drog till sig min uppmärksamhet var att något föll från den och jag sa till Ray: Det är något som brinner. Ett brinnande föremål föll från det flygande föremålet.

- Det brann egentligen inte. Det var mer som magnesium - väldigt ljusst. Vi vände helikoptern mot föremålet och gick mot det. Vi följde efter det tills det helt plötsligt steg. Föremålet, eller vad det nu var, accelererade med en enorm hastighet och försvann.

Två andra vice sheriffer från staten Los Angeles, Lonnie Hicks, 28, och Robert Carr, 34, berättade om sina upplevelser tidigt på tisdagsmorgonen.

- Det liknade ingenting vi någonsin sett förut, sade Carr, beskrivande de "två ljusa cirkelformade föremålen" som han och Hicks såg färdas i par över Los Angeles.

Hicks uppgav: De fortsatte färdas i ett horisontellt plan - rakt över himlen.

Poliskonstapel Lorin Orchard, 29, vid trafikpolisens, såg också föremålen samma natt.

- Min partner och jag har aldrig sett något liknande. Vi såg upp och kunde iaktta ett ljusken färdas över himlen - ett cylinderformat föremål som lämnade ett spår efter sig.

- Sedan delade det på sig, och det blev då två, nästan identiska. Båda efterlämnade ett dimmigt spår. De färdades fortare än något vi tidigare sett. Jag vet att det inte var en meteor. En sådan flyger inte horisontellt.

Guy Wilson, 21, en säkerhetsvakt vid March-flygbasen, uppgav att föremålet färdades direkt över byggnaden.

- Jag visste att de inte var flygplan, därför att det inte fanns några positionsljus, inget ljud. Dessa föremål liknade inget jag tidigare sett. Jag skulle vilja påstå att inom 15 sekunder färdades de 8 mil - så snabbt.

Om Wilsons uppskattning är korrekt, skulle före-

Bermudatriangeln

I UFO-Information nr 4/1977 hade vi en notis om en stor undersökning i Bermudatriangeln och vi lovade återkomma om någonting av intresse dök upp.

Men som väntat har inget sensationellt kommit till kännedom. Vi får nöja oss med att citera ur nyhetstelegrammen där det heter, att en sovjetisk vetenskapsman förklarar att nya internationella studier kommer att visa att inga "övernaturliga krafter" bidrar till den mystiska serie av olyckor som förekommit i området.

Fem länder har deltagit i en undersökning av bl.a. ström- och vindförhållanden där. Det konstaterades dock, att havsytan är 24 meter lägre där än medelnivån.

Detta betyder ingenting, säger den sovjetiske vetenskapsmannen och förklarar, att nära Sri Lanka ligger havsytan i Indiska oceanen 70 meter under medelnivån. Varför så är fallet förklaras inte!

målen ha haft en hastighet av 19.200 km/tim.

Mark O. Hogan, en fraktspeditör vid Los Angeles internationella flygplats, satt i ett fordon med sin chef, Paul R. Till, och väntade på ankomsten av ett försenat plan den kvällen, när de såg föremålen.

- Helt plötsligt såg jag dessa två orange - färgade sken komma in från havet vid flygplatsens västra del, sade Hogan. Vi blev helt förstummade. Det var inga meteoror. De flyger inte i par eller horisontellt. Jag kan inte gissa hastigheten. Men jag skulle vilja säga att den var åtminstone 3.200 km/tim.

Paul R. Tills uppfattning var att hastigheten var mycket högre. - På några sekunder, sade han, färdades de där föremålen från den ena horisonten till den andra. Jag vill påstå att på 10 sekunder, färdades de åtminstone närmare 5 mil, (en hastighet på 17.300 km/tim.).

Källa: National Enquirer

Översättning: Roger Ersson

Amerikanska flygvapnet medger:

Inte första gången UFO:n attackerar mili- tärplan!

"Aggressiva främlingar attackerar amerikanska militärplan!" Äntligen medger en amerikanska flygvapnets piloter att han har blivit jagad av ett när-gånget UFO. Och denna gång finns det tillräckligt med bevis för att det inte är någon påhittad historia.

Det är alltså offentliggjort, att löjtnant Arthur B. Waggoner inte är den första militära flygare, som blivit jagad och oroad av ett UFO! Hans upplevelser leder tankarna till en annan händelse som inträffade år 1948.

Militärflygaren kapten Tom Mantell omkom, då hans P-51:a, ett jaktplan, störtade i Kentucky sedan han sänt ett meddelande till sin bas om, att han förföljde ett främmande lysande föremål. Det förekom en hel del spekulationer då, om han blivit nerskjuten eller inte av det UFO, som han förföljde.

Waggoner säger att han flög ensam i ett motorplan över Californien, då han plötsligt upptäckte ett klotrunt lysande föremål, som snabbt närmade sig tills det befann sig vid hans sida. Han tror fortfarande att UFO:t ville honom illa, och han berättar:

- Jag blev granskad och förföljd av utomjordiska varelser och de hade definitivt aggressiva avsikter. Föremålet var ungefär lika stort som mitt plan, vilket betyder att det bör ha varit ca sex meter i diameter. Det utstrålade ett orangefärgat ljus, som färgen på smält stål.

- Det fanns en kupol i dess centrum, som kunde ha varit besättningsutrymmet och jag iakttog jämnt spridda öppningar utefter sidan. De kan ha varit utgångar eller till för drivkraften.

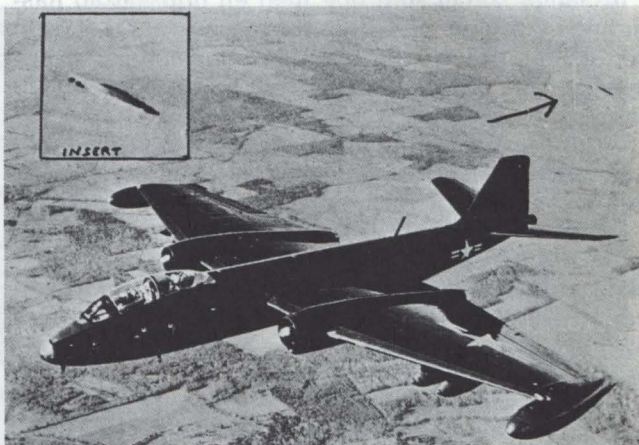
- Det flög så nära mig, att jag skulle ha kunnat kasta en sten på det! Jag såg inte varelserna själva, men jag kände deras närvaro. Det var en otäck känsla!

UFO-händelsen med kapten Mantell var en av de underligaste i flygvapnets historia. Mantell och hans skvadron eskorterade en grupp P-11 Mustang-er från Mariettaflygbasen i Georgia till Standiford-fältet nära Louisville i Kentucky. Polisen i Madisonville, Kentucky, blev samtidigt översvämmad av rapporter från människor, som sa, att de hade sett ett främmande lysande cirkulärt föremål på himlen.

Polisen uppmärksammade militären, som tog kontakt med Mantells skvadron och beordrade dem att undersöka saken. De som flög med Mantell var löjtnanterna Robert Hendricks, Bufford Hammond och Albert Clements. Strax efter det att han mottagit meddelandet, kontaktade Mantell sin bas och bekräftade, att han såg UFO:t och att hans skvadron befann sig i närheten.

- Vi blev underrättade om, att det fanns ett objekt däruppe, minns Hendricks och fortsätter:

1957 iakttog militärflygare William Frenecke detta UFO som syns i det övre hörnet på fotografiet med bombplanet.

- Och vi blev tillsagda, att gå upp och ta en titt. Jag såg det aldrig, men andra gjorde det uppenbarligen, och Tom började klättra. Jag återvände till basen därför att syret började ta slut.

Hammond och Clements var alltså tvingade att ge upp men Mantell stannade kvar i närheten av UFO:t. Han rapporterade till tornet, att när UFO:t verkade "vila" och han kom ifatt, stack det med lätthet ifrån hans maskin igen. Efter en halvtimme av denna jakt hördes Mantells röst sprakande på radion:

- Det är rakt framför mig nu och det rör sig med halva min fart. Jag närmar mig nu för att ta en ordentlig titt på det. Det ser metalliskt ut och är kolossalt stort.

Det var Mantells sista ord. Mindre än en timme efter det att han talat med tornet hittades hans störtade plan. Han var död - och resterna av hans plan var utspridda över ett område av en kilometer. Olyckan är fortfarande officiellt ett mysterium - men många är säkra på att Mantell blev förloraren i en konfrontation med ett flygande tefat från den yttre rymden.

Washington, D C, var den plats, där UFO-skräcken härskade under juli 1952, då många observatörer svor på, att de sett UFO:n. Ännu betydelsefullare var det faktum, att de också sågs på radar. Detta bevis på att de verkligen existerade var nog för att förmå flygvapnet att ge 142:a jaktskvadronen order om att gå upp och skydda nationens huvudstad.

Kapten Frenecke vid flygvapnet insisterar, att hans B57-bombare förföljdes av ett UFO över Virginia 1957 - och han har ett fotografi, som han påstår bevisar detta. Han hade blivit ombedd att ställa upp med sitt plan för en fotografering, vilket var orsaken till att bilden togs.

- Vi visste att "någonting" var efter oss, minns han och fortsätter:

NORAD-chefer medger:

Vi har följt UFO på radar, för andra gången på ett år

För andra gången på mindre än ett år har North American Air Defence Command (NORAD) erkänt att de ser UFO på radar.

Radaroperatörer vid radarstation 754 vid Port Austin-flygbasen i Michigan rapporterade, att de hade fem oidentifierade föremål på skärmen i ungefär 30 minuter, tidigt på morgonen den 7 september. Major William Frensley, informationsofficer vid NORAD:s högkvarter i Colorado Springs, berättar också, att två polismän och en civilperson, som såg UFO:n från marken, har frågats ut av NORAD.

Den 11 november 1975 medgav NORAD uppsändandet av två F-106 jaktplan i ett misslyckat försök att genskjuta ett UFO över Sudbury, Canada.

- Bilden är autentisk och den visar ett diskusformat flygande föremål, som förföljde oss i ungefär tre minuter. Både min andrepilot, jag själv och fotografen ombord på det andra planet såg det flygande föremålet mycket tydligt.

- Vi visste, att vi skuggades, så det överraskade oss inte alls att UFO:t fanns med på fotografiet efter framkallningen. Vi iakttog det tydligt då det följde efter oss och även när det flög bredvid oss. Dess ljussken var mycket klart med en sorts pulsering.

- Det är många som ser UFO nu för tiden, fortsätter Frenecke, så folk tänker inte så mycket på det längre. Många av flygvapnets egna tror nu på det som ledningen är så upptagen med att förneka - att UFO:n är inkräktare från en annan planet, som övervakar oss.

- Vi visste, att det var där och jag undrar ofta vad besättningen på det där UFO:t egentligen tyckte om oss.

En bra fråga! Om de är främmande varelser, som flyger omkring i vår värld - är de fredliga eller fientliga?

Om de är fredliga är allt lugnt och bra. Vi har då ingenting att vara rädda för.

Om de är fientliga så är det något helt annat och säkerheten i vartenda land på jorden är hotad.

Bevisen för att de främmande farkosterna verkligen skulle existera och vara farliga, kunde ironiskt nog bli det som får våra nationer att glömma sina egna meningsskiljaktigheter. Ett sådant olycksbådande hot från yttre rymden kunde faktiskt bringa vänskap mellan oss människor och frid på jorden, eftersom överlevandet av civilisationen, sådan som vi känner den, beror på om alla krig mellan nationerna kan få ett slut.

Källa: National Examiner 1976-07-19

Översättning: Monica Johansson

- Inga plan sändes upp vid Port Austin-händelsen eftersom objekten bedömdes inte vara ett hot mot nationens säkerhet, säger major Frensley.

- Avgörandet om ett föremål är ett hot eller inte baseras på vissa kriterier såsom läge för upptäckten, hastighet, färdriktning och andra saker som jag inte kan tala om av säkerhetsskäl, sa han.

Föremålen rapporterades först till polisen vid 21,30 tiden den 6 september av Carl Bailey, 28 ett av de ögonvittnen som utfrågades av NORAD. Han sa, att föremålen var formade som fladdermusvingar.

- Det fanns flera stycken. Det verkade som en hel flock; spännande var det. De rörde sig upp och ner, till höger och vänster, som om de svävade på något.

Bailey säger, att han fick ett telefonsamtal till bostaden från radarbasen vid 0230-tiden på morgonen den 7 september.

- De frågade om jag ville gå ut och titta efter, om de fanns kvar där uppe. Jag tittade till och där fanns de faktiskt kvar.

När Bailey, som är ledare för ett friluftsområde, rapporterade vad han såg, sattes han i förbindelse med den tjänstgörande officeren vid NORAD:s regionala högkvarter nr 23 i Duluth, Minnesota.

- Han frågade mig, hur föremålen såg ut. Jag svarade honom, varpå han ställde ytterligare några frågor och sen sa han:

- Ja, mr Bailey, Air Force undersöker ju inte UFO längre, och tackade mig.

Men Huron Countrys vicesheriffer Greg Gordon och Gary Krug blev också intervjuade om vad de såg. Gordon, 24 rapporterar:

- Vi observerade ett mycket starkt ljussken på himlen. Det sänkte sig väldigt fort och såg ut som det tänkte landa. Det rörde sig otroligt snabbt.

- Vid en tidpunkt befann det sig över Lake Huron och omedelbart därefter över Port Austins friluftsområde. Det rörde sig så fort, att ögat inte kunde följa det.

Klockan 5 på morgonen kom två män från 754:de radarstationen till platsen. Major Frensley säger, att det inte är ovanligt för NORAD att intervjua personer, som sett oidentifierade flygande föremål.

- Vi vill prata med så många personer som möjligt för att vi skall kunna sätta händelsen i samband med eventuella vilsekomna flygplan eller släppta lysraketer.

Men Port Austin-föremålen kvarstår ändå som ett mysterium.

- Vi vet inte vad det var, medger major Frensley.

Källa: National Enquirer 1976-11-09

Översättning: Per Fork

Hänt se'n sist

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD
BERTHELSEN

Rapportflödet har varit normalt med en mängd ljusfenomen på hög höjd, varav det mesta kunnat avskrivas som naturliga fenomen. En del kvarstår dock som UFO-fenomen och ytterligare rapporter är fortfarande under utredning, vilka vi kanske får anledning att återkomma till.

Vi skall inte fylla den här sammanställningen med fjärrobservationer - det finns intressantare material som kräver spaltutrymme, t.ex. landningen i Trehörningsjö.

Vi har ju hittills kunnat presentera två svenska humanoidobservationer från år 1977. De kommer säkert att tas upp till diskussion bland intresserade i vidare kretsar i och med att 100-miljonersfilmen NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN kommer ut på de svenska biograferna.

Filmen kommer att bli årets stora samtalsämne och vi kommer i UFO-Information att följa upp med detaljerade UFO-fall av denna typ. Samtidigt vill vi be våra läsare att visa upp tidningen för alla vänner och bekanta med "nymornat" UFO-intresse, och tala om hur man kan få fortlöpande information genom att prenumerera.

Ni stärker på detta sätt organisationen och höjer tidningens upplaga, och i och med detta kan vi förbättra innehållet genom ökade resurser. Det gäller med andra ord, att smida medan järnet är varmt, och vi måste hjälpas åt med detta. Tack på förhand för era insatser!

SEGLARE IAKTTOG MÄRKLIGT FENOMEN

Östersjön, Gotska Sandön 24 september 1977 klockan 03.30

Ing. Björn Belfrage och Åke Öhrner befann sig denna natt i segelbåt 12 distansminuter NNW om Gotska Sandön då de uppmärksammade ett märkligt ljusfenomen. Herr Belfrage berättar:

- Under segling från Gotska Sandön till Stockholm blev jag av Åke Öhrner tillfrågad om jag kunde se ett fenomen i lovart (ca 270 grader), som han iakttog. Det kunde jag och tillsammans såg vi ett lysande ljusknippe, som förflyttade sig "blixtnabbt" mellan parkeringspunkterna. Det stod stilla ca en sekund mellan dessa förflyttningar.

- Föremålets rörelse begränsades inom ett lätt moln, men såg ut att röra sig över detta. Det fortsatte alltså helt oregelbundet att hoppa i molnet, men med bibehållen formation mellan ljuspunkterna. Efter ca tio sekunder tappade vi kontakten med det.

- Det hade samma färg som stjärnorna och först trodde vi att det var någon elektrisk urladdning inom molnet - en tanke som jag efteråt inte kan se någon grund för. Det var ganska stort och skulle täcka en halv ärtä, om jag måttar med utsträckt arm.

GULLYSANDE OCH KUPOLLIKNANDE

Västergötland, Fägre 24 september 1977 klockan 04.00

Trettio minuter senare, och 30 mil från segelbåten iakttog väderobservatör Ulla-Britt Karlsson ett fenomen, och hon berättar för vår fältforskare Tage Bång:

- Jag har sedan tolv år tillbaka hand om F 6:s väderstation i Fägre och har en rutinkontroll varje morgon vid denna tid. Det var när jag skulle slå på strålkastaren, som används vid mätning av molnhöjden, som jag irriterades av ett gult starkt lysande föremål.

- Det var helt mörkt ute och föremålet befann sig i sydvästlig riktning mot Göta kanal. Först tänkte jag att det var en kanalbåt, men det avfärdade jag ganska snabbt efter att ha tittat lite närmare på det, eftersom det såg ut som man har föreställt sig ett flygande tefat. Om det sedan var ett sådant eller inte, har jag ingen aning om, men föremålet var kupolformat och gav ifrån sig ett gult sken.

- Ett konstigt föremål var det i alla fall och det avlägsnade sig bakom trädkropparna med god fart. Jag hann därför inte väcka min man, som jag först tänkte, så att också han kunde ha fått se föremålet.

DET ÄR INTE VI SOM SER TEFAT

Västmanland, Västerås - Sala 10 oktober 1977 klockan 20.05

I UFO-Sveriges utåtriktade information till allmänheten via stillfilm, föredrag, pressen etc., heter det: "Det är inte medlemmarna i UFO-Sverige som ser flygande tefat". Ibland händer det dock att även medlemmar iakttar oidentifierade luftfenomen.

I det här fallet var det Jan och Tove Eriksen och Karl-Erik Karlsson i Västerås Tvärvetenskapliga Förening, som upptäckte objektet. De slog larm till Sala-gruppen, som kunde iaktta föremålet, när det hunnit dit några minuter senare. Larmet gick vidare till Sandviken och Gävle, men objektet hade försvunnit på vägen dit...

Vid denna händelse användes alltså UFO-Sveriges alarmeringssystem, som går ut på att med hjälp av kunniga observatörer försöka följa ett objekts färdväg och kontrollera dess beteendemönster. UFO-Sverigemedlemmar, som vill ingå i detta alarmeringsnät, bör omgående kontakta centralgruppen. Vi söker dock enbart ambitiösa medarbetare och vissa krav ställs. Bl.a. kommer utbildning i luftbevakning att ske.

Jan Eriksen berättar följande om detta fall:

- Vi hade varit på vårt styrelsemöte och eftersom Karl-Erik bor i närheten av oss körde han oss hem. Då vi kommit hem, upptäckte vi ett orangefärgat ljus av planetstorlek rakt över oss.

Jan Eriksen.

- Det färdades på rak kurs mot norr och jag rusade upp och larmade Sala-gruppen. Totalt iaktogs det i ca 15 sekunder, tills det skymdes bakom husen.

Anm.: Efterkontroller har visat att inget flygplan passerade området. En högst ordinär och föga intressant observation - men en bra övning för vår alarmberedskap!

FLERA FÖREMÅL

Småland, Storebro 10 oktober 1977 klockan 21.30

En dryg timma senare gjordes en intressant iakttagelse av Cenneth Gustafzon och Roland Svensson nere i Småland. Båda befann sig uppe på Gisseskalle för astronomiska studier och Cenneth berättar:

- Vi stod på berget och tittade mot nordväst, då ett runt föremål började stiga uppåt. Det sänkte sig sedan ner igen bakom skogsbrynet.

- Av en ingivelse blinkade jag med en ficklampa mot det håll, vi sett föremålet. Till vår häpnad kom då fyra likadana objekt upp över skogen. Föremål nummer 3 kom liksom fram bakom nr 2 för att sedan snabbt stiga över detta och stanna där. Efter ca tre minuter tonade 1, 2 och 3 bort, medan det 4:e stannade kvar ytterligare ca 25 sekunder.

- Alla fyra var brandgula med röda kanter och mycket starkt lysande med fast sken. Storleken var skenbart som en tennisboll och totala observationstiden ca tre minuter. Det var stjärnklart och vi kan inte finna någon rimlig förklaring till iakttagelsen.

FÖNSTERFÖRSETT OBJEKT

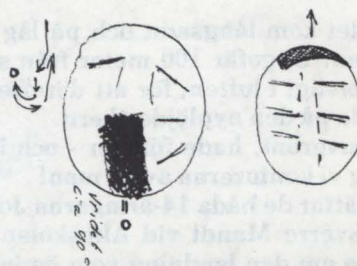
Dalarna, Skogsbo (Avesta) 10 november 1977 klockan 15.05

Två personer som vill vara anonyma - den ene är flygare - befann sig på parkeringsplatsen vid ICA-affären och den näraliggande auktionslokalen. Vi låter en av dem berätta:

- Genom framrutan såg jag något rött komma fram bakom grenverket till ett par furor ca 100 meter rakt fram. Sekunden efter kom ett runt föremål framglidande. Det sänkte sig något och fortsatte sedan i planflykt ca 20 meter över marken och skymdes sedan av ett hus i nordost.

- Det verkade passera oss på ca 100 meters avstånd och jag uppskattar objektets skenbara dia-

Vittnesteckning för observationen i Skogbo, Dalarna, 10 november 1977.

meter till ca två meter. Jag uppfattade det som något tillplattat och nedtill silverfärgat med tydliga markeringar, som gav intryck av skarvad plåt.

- Vi upptäckte föremålet p.g.a. det röda fältet på sidan i färdriktningen. det gav alltså intryck av en framruta.

- Efter någon sekund kom objektet tillbaka, liksom backande. När det var helt synligt, stannade det och vred sig 90 grader mot oss, för att sedan vrida sig tillbaka så att endast sidan var synlig. Det försvann sedan backande i sin tidigare färdriktning.

- Då det var synligt andra gången, var, som jag sa, frampartiet vridet mot oss. Denna del hade en klar blågrön färg och liknade en vindruta, varför jag närmast kan associera till en reflekterande glastruta.

- Vi iaktog båda föremålet, samtidigt som vi talade med varandra om vad det var vi såg, varför det är vanskligt att ange exakt observationstid. Troligen rörde det sig om tio sekunder.

- Väderförhållandena var 4 till 5 plusgrader, vind 5 sekundmeter, cirrus och medelhöga moln 4/8. Iakttagelsen är helt oförklarlig för oss, och alla för oss kända faktorer har fått uteslutas.

TRE MINDRE FÖRENADE SIG MED STÖRRE

Öland, Borgholm 2 december 1977 klockan 18.00

Flera personer iakttog ett märkligt objekt på relativt låg höjd. Vi låter här Karl Olsson, en skeptisk man som inte tror på tefat, berätta från det utredningsmaterial, som sammanställts av vår distriktschef Gunnar Schelin:

- Det kom några barn springande och gjorde mig uppmärksam på ett föremål, som stod stilla på låg höjd. Det var stort som halva fullmånen och befann sig i nordnordost. Jag betraktade det, medan det lyste och liksom sprakade gnistor i olika röd, grön och gul färg. Med sprakandet menar jag inte ljud - det var ljudlöst!

- Efter en stund kom tre mindre objekt farande, som sedan förenade sig med det större. Strax därefter avlägsnade sig det stora med sakta fart i nordostlig riktning.

- Jag kunde se planeten Jupiter samtidigt, men i övrigt har jag ingen uppfattning om fenomenets art.

UFO-landning vid Hönefoss i Norge

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD NERTHELSEN

- Föremålet kom långsamt och på låg höjd längs sidan av åsen. Ungefär 100 meter från skolan stannade det plötsligt i luften, för att därefter sänka sig ner och landa på den nyplöjda åkern.

Det var ljusgrönt, hade fönster - och innanför ett av dessa såg vi konturerna av en man!

Detta berättar de båda 14-åringarna Johnny Myhr och Frank Sverre Mandt vid Almskolan i Åsbygda på Ringerike om den landning som ägde rum tisdagen den 25 oktober 1977. Alltså på dagen en vecka efter landningen i Trehörningssjö i Sverige.

Forskningssektionen vid Norsk UFO-Center - Östlandet, var snabbt på plats och gjorde bl.a. en grundlig utredning den 6 november med bl.a. gipsavgjutningar av landningsavtryck. Båda pojkarna är dövstumma och Almskolan är en specialskola för ungdomar med detta handikapp. Intervjuerna har därför skett med hjälp av tolk och teckenspråk.

De två eleverna Johnny Myhr och Frank Sverre Mandt var mycket uppskakade, då de denna tisdagseftermiddag kom inrusande på skolan och berättade vad de hade upplevt strax utanför.

14-åringarna har förklarat, att de vid 17-tiden blev uppmärksamma på ett föremål i luften, som kom långsamt och på låg höjd över en åker längs sidan på åsen. Ungefär 100 meter nordost om skolan stannade objektet och gick ned för landning på den nyplöjda åkern, där man sedan fann tre avtryck. Efter ca tio sekunder lyfte farkosten igen och försvann.

Pojkarna berättar, att den var ljusgrön till färgen och att de innanför ett upplyst fönster kunde se en varelse. De kan inte beskriva varelsen närmare - men de fick en stark känsla av att vara iakttagna och stå under observation.

Detta blev emellertid för mycket för dem och de lade benen på ryggen och sprang mot skolan för att söka skydd. Medan de sprang, hann de dock lägga märke till hur farkosten hade lyft igen och försvann över åskammen i sydost.

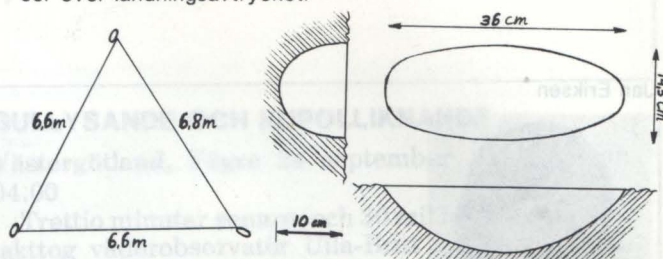
Rektorn vid internatskolan, Per Sigmund Björndal, bekräftar också pojkarnas historia, och han säger:

- Det är riktigt att de har iakttagit någonting, som har gjort dem upprörda. Men vad detta okända var för någonting är inte lätt att säga. Det är i alla fall tre märken i marken efter föremålet.

- Om en helikopter hade landat så nära skolan, skulle vi ha hört det. Och det bor så pass många människor alldeles i närheten, att någon måste ha hört om en helikopter hade landat och sedan startat igen, säger rektor Björndal.

Försvaret på Ringerike, IR6, har också genomfört diskreta undersökningar men har ingen förklaring till det inträffade. Översta H. Fredrichsen vid IR6

Efter platsundersökningen kunde NUFOC redovisa dessa skisser över landningsavtrycket.

säger, att såvitt man vet har det inte befunnit sig någon helikopter i området.

Tyvärr - inte mitt bord

En intressant aspekt i detta genuina UFO-fall med efterlämnade fysiska spår är onekligen olika norska officiella instansers reaktion på fallet. Som vi nämnde i UFO-Information nr 4/1977 har Norsk UFO-Center upprättat ett officiellt samarbetsavtal med FO (Försvarets Överkommando) i Oslo.

Man står här utan tvivel inför ett fall som skulle ha intresserat det norska försvaret, vilket det tydligen också gör. Men all handling förlamas av styvbenta regler och förordningar, och när detta sammanställs i slutet av november har man nämligen inte kunnat företa sig något som helst, trots att man är avgjort intresserad.

Det är naturligtvis smickrande att myndigheterna avvaktar resultatet av NUFOC's arbete - ett sådant förtroende är verkligen inget att förakta. Å andra sidan blir man förvånad över hur lite förberedd man är från försvarshåll för att kunna handla i en milt sagt aktuell situation.

Det rör sig t.ex. om laboratorieundersökningar av sådant omfång, att en idéell organisation som NUFOC har små möjligheter att finansiera allt detta. Här skulle speciellt försvaret kunnat komma in i bilden med sina officiella resurser.

Försvaret i Norge kan inte heller göra någonting åt saken utan att det föreligger en formell rapport från den lokala polismyndigheten, i detta fall ett länsmanskontor. Liknande kan sägas om de offentliga laboratorier som NUFOC har vänt sig till. På en institution sammankallades ett extra möte om fallet. Detta möte resulterade i att man inte ville ta sig an undersökningarna med motivering att det rörde sig om jordprover, och att sådana hörde hemma på en annan institution.

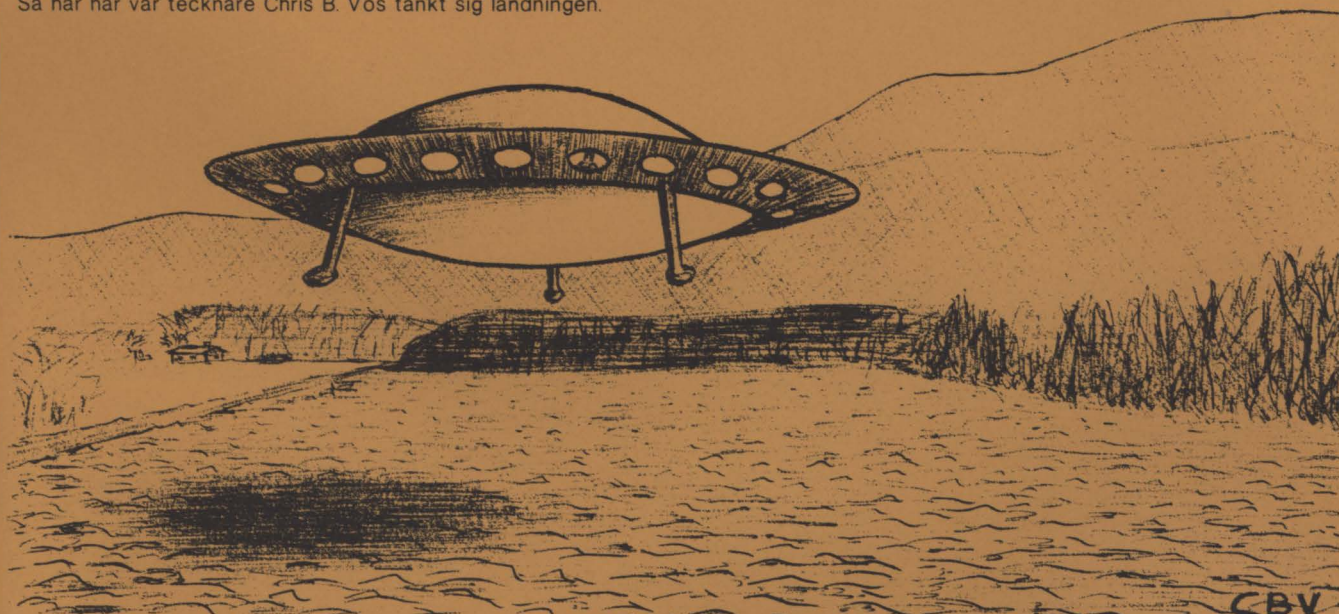
Man kan med lite fantasi tänka sig dessa herrar, förvirrade av uppdragets "kontroversiella" art, söka skydd i labyrinter av regler och byråkrati. Det påminner onekligen om en servitörs resignerade uttryck: "Tyvärr, inte mitt bord!"

Förhöjd surhetsgrad i avtrycken

Efter omfattande undersökningar kan Norsk UFO-Center i slutet av november fastslå följande:

1) De två pojkarna är trovärdiga och intelligenta. De reagerar på upplevelsen på ett sätt som man kan vänta sig i en sådan situation.

Så här har vår tecknare Chris B. Vos tänkt sig landningen.

2) De tre avtrycken i åkern har orsakats av ett tungt föremål och är inte åstadkommet av "skämtare". Botten i avtrycken var hård och jorden har pressats upp vid kanterna. Man har även förökt "tillverka" liknande avtryck på samma åker och det visade sig omöjligt att åstadkomma sådana.

3) Ökad radioaktivitet kunde inte konstateras på platsen, men däremot en förhöjd surhetsgrad i själva avtrycken vid jämförelse med jorden omkring. Detta förhållande har f.ö. påvisats hos avtryck vid ett annat norskt tillfälle.

4) Andra vittnen har senare framträtt och berättat att de iakttagit föremålet på avstånd.

5) Det är en geometrisk exakthet i måtten som de tre avtrycken är placerade på. De bildar således en triangel som på två sidor har måtten 660 centimeter. Den tredje sidan mäter 683 cm. Själva avtrycken har en båg- eller U-formad botten. Längden på dessa är 36 centimeter. 14,5 cm på det bredaste, och 7 cm på det smalaste stället. Försjunkningen i marken, eller djupet på avtrycken, är 10 cm.

NRK, den norska radion, gav ganska stort utrymme åt händelsen, medan TV's nyhetsprogram "Dagsrevyen" reagerade villrådigt. Där var man både intresserad och icke intresserad. Den sistnämnda falangen av redaktionsledningen med motivering "att allmänheten är inte intresserad!". Den norska nyhetsbyrån NTB tog upp händelsen och via denna presenterades även fallet i en mängd svenska tidningar.

Den svenska landningen i Trehörningssjö veckan innan togs i svensk press endast upp av ett par lokal-tidningar och en notis i Aftonbladet. Tala om att gå över ån efter vatten!

Systematisk informationsverksamhet

I och med myndigheternas villrådighet vid fall som detta, när iögonfallande fysiska effekter finns på plats, kommer Norsk UFO-Center att rikta betydligt större uppmärksamhet mot menige mans roll i sammanhangen. Man menar att det är en oförenlig politik att sopa UFO-problemet under mattan och låtsas som om det inte existerade. NUFOC menar att mannen på gatan fortlöpande skall få ett begrepp om den mängd UFO-fall som strömmar in från stora delar av världen och framförallt vilken karaktär detta rapportmaterial har.

Under första halvåret 1978 kommer därför NUFOC att dra igång en systematisk informationsverksamhet. I denna utåtriktade drive kommer också UFO-Sveriges stillfilm med i bilden. K. Stenödegård och Thorvald Berthelsen har utarbetat en norsk version av stillfilmen, och till att börja med har tre sådana, med norsk speakertext, producerats av Karl-Olov Pettersson och Ingvar Damm i centralgruppen.

Informationsverksamheten är också tänkt att omfatta pressen och -äntligen skall också norsk TV tillgodoses med fakta som borde engagera envar tänkande människa åtskilligt mer än mycket annat som har populariserats. Det finns ju som bekant andra sätt att engagera sig än att hetsa upp sig över folk som försöker ta en boll från varandra, hoppar eller springer ikapp.

Kredit: Norsk UFO-Center

Illustration: Chris B. Vos

Program 1978 års riksstämma

Lördagen den 18 mars 1978

Plats: Stockholm, Folkets Hus vid Norra Bantorget.
(Avgiftparkering på Norra Latins skolgård mitt-
emot).

09.00 - 10.00

(Obs. ändringen från föregående annons)

Riksstämmans interna förhandlingar. Endast medlemmar äger tillträde.

10.30 - 12.35

Intern (endast medlemmar) visning av filmen "Närkontakt av tredje graden".

12.35 - 14.00

Paus

Externa delen öppen för allmänheten

14.00 - 14.15

Öppningsanförande av UFO-Sveriges ordförande Thorvald Berthelsen.

14.15 - 14.30

UFO-Sveriges grundare och facktidskriften UFO-
Informations ansvarige utgivare Carl-Axel Jonzon
talar.

14.30 - 15.25

UFO-Sveriges stillfilm visas.

15.30 - 16.00

Föredrag av skådespelare Per Ragnar.

16.00 - 17.00

Paus - med möjlighet att bese en utställning av
"UFO-konst 77", smalfilm, UFO-litteratur m.m.

17.00 - 17.30

Föredrag av astronomidocent Aage Sandqvist:
Förutsättningarna för liv i universum.

17.30 - 18.00

Föredrag av chefen för underrättelse- och säker-
hetstjänsten vid Milostab Öst, överstelöjtnant
Anders Hjulström.

Hur tacklar försvaret UFO-problematiken?

18.00 - 18.30

Paus

18.30 - 20.00

Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds
tillfälle att ge sig in i diskussionerna. Varannan
fråga är skriftlig och kan lämnas i frågebehållaren
på podiet under någon av pauserna.

Utöver ovanstående föredragshållare sitter följande
med i panelen:

Fil.lic. Sture Wickerts, Försvarets Forskningsan-
stalts handläggare av UFO-frågor.

Anders Palm, populärvetenskaplig redaktör och för-
fattare.

Anders Gernandt, politiker, tidigare provflygare och
robotkonstruktör.

Förköp numrerade biljetter

Entré 20 kronor

Deltagare, som reser långt och inte vill ta risken
att inte komma in i en fullsatt kongresshall, kan be-
ställa biljetter i förväg på följande sätt:

Beloppet för önskat antal biljetter (20 kronor
styck) inbetalas till postgirokonto 74 51 90-9 Kö-
pings UFO-förening fram till senast den 21 februari.

Biljetterna är numrerade och expedieras i den
ordning beställningarna kommer in. Förhandsbe-
ställda biljetter översänds i brev till beställaren.
**OBS använd inte handstil utan texta namn och ad-
ress tydligt på postgiroinbetalningskortet.**

Extravisning

Efter riksstämmans interna förhandlingar, kom-
mer klockan 10.30 filmen "Närkontakt av tredje gra-
den" att visas. UFO-Sverige abonnerar då Astoria-
biografen och närvarande medlemmar får se filmen
till rabatterat pris av 15 kronor. Ordinarie biljett-
pris för filmen är 20 kronor. Medlemmar är alla som
prenumererar på medlemstidningen UFO-Infoma-
tion.